

hendrik hol
tijdschrijver mmxxiv [2024]
isbn 978-90-831872-1-1

hendrik hol

tijdschrijver mmxxiv [2024]

gedichten

tijdschrijver mmxxiv [2024]

isbn 978-90-831872-1-1

nur 306 [poëzie]

copyright © hendrik hol amsterdam, nederland 2024

alle rechten voorbehouden

digitale editie

niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij digitaal, elektronisch, mechanisch, fotokopie, microfilm, gehele of gedeeltelijke bewerking, of op enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever

vormgeving, omslagontwerp en typografie hendrik hol

de typografie is gezet in electra lt std

w: <https://www.hendrikhol.com>

e: hendrik@hendrikhol.com

P 1 Uit het [n]iets kwam tijd / P 2 Leven gebouwd door letters en cijfers in een bepaalde volgorde / P 4 Twee cijfers / P 6 Acht / P 7 Tao [de weg] / P 10 Geladen deel / P 11 12 [Twaalf] uur in Figueres / P 12 Kroonparel / P 13 De zilver bezieldde zee / P 16 Ring / P 17 Het draait maar door / P 18 Man & vrouw / P 20 Wolken die staan / P 21 Over de taalgrens / P 24 Stilte / P 25 De bron / P 26 Openbaring / P 27 Flageoletten / P 28 Mens heroïsch subliem / P 29 Mens contingentie noodzakelijkheid / P 31 Vlinder / P 32 De tuin / P 33 Pure gedachten / P 36 Hier is het / P 37 Aanschouw / P 38 Dansende deerne op een snaar / P 39 Oceaan kind / P 41 Kama Sutra / P 42 Ik ben gekomen om te zeggen dat ik ga / P 46 Het eindige gerecht / P 48 Het verloren en gevonden land / P 49 Cassandra / P 51 Voor de dageraad / P 53 Het volharden der herinneringen / P 54 Lotusbloemenmeisje / P 55 Zwaan / P 56 Time out / P 58 Verstilde tijd / P 60 De republikeinse vloot / P 62 De [on]gebonden einder / P 63 Warspraak / P 64 Wie schuilt er achter het zicht? / P 65 Zit stil / P 66 Mens computer dialoog / P 68 Geen machine / P 70 Waldens metamorfose / P 71 De bedrukte ruimte / P 72 De visie van de [non]impliciete [wereld][wan]orde / P 73 De onomkeerbaarheid der betekenissen / P 74 Verwondering / P 75 Tijd doorboort / P 78 Kleine man / P 79 De engel is terug / P 80 Het innerlijke al / P 82 De schok van de dageraad / P 84 De erfenis in het landschap / P 85 Verenigde kleuren van drie wijze mannen / P 86 De verborgen plaats / P 87 Het koor[d] van puur verlangen / P 88 Het adembenemende paard / P 89 De adem die de boom schept / P 91 Het morfo[on]logische gedicht: Jambeconfiture / P 100 Adem in delicate lucht vol verlangen / P 101 In de tuin waar bloemen zachtjes wiegen / P 102 Loop blootsvoets alleen voor hen / P 103 De huid van mijn aarde en die van de oceanen / P 104 Adem de vitaliteit in iedere cel / P 105 Conductor / P 106 Activist / P 108 Wat staat er op het spel? / P 110 De geslepen facetten van de hoogste alwetendheid / P 112 Het glasgordijn van 1000 zilveren spiegels / P 114 Het in de adem gelegene / P 115 Het isoperimetrische quotiënt / P 116 Orpheus & Eurydice / P 117 De eerste snaar van sublieme verbinding / P 118 Het verloren gedicht / P 120 De nieuwe orderlijke eenheden / P 122 De filter van het doordringende licht / P 123 De politiek van onzekerheden / P 124 De oppervlakte van het vacuüm / P 126 Een tentoonstelling vol wo[o]rden en beelden / P 127 Het helen van de verwon[der]ingen / P 128 De rechter van moraal / P 130 Het andere element in de keten van oorzakelijke elementen / P 132 De diameter en het draaipunt / P 134 Al / P 135 Casimirs experiment / P 136 Tabula Rasa / P 138 O 1

UIT HET [N]IETS KWAM TIJD

Uit het [n]iets [In]
Kwam tot bewustzijn [Is het]
Het eerste teken van O of 0

[In] Dit getal van [g]een ding
Is de grond van het bestaan
Zit de [on]eindigheid

Opgesloten
Zijn alle andere nummers
1 2 3 4 5 6 7 8 9
De regel van 01 | 10

Aldus spreekt het concept van tijd:
“Zijn = Tijd | Tijd = Zijn”

Het zijn zet stukken tezamen
Ze beginnen spiraalsgewijs aan
Zichzelf gerelateerd
In tijd te draaien

LEVEN GEBOUWD DOOR LETTERS EN CIJFERS IN EEN BEPAALDE VOLGORDE

OOOO

ΩΩΩΩΩ

O[H]M [Het Ω resoneert]

0 = 1 = 2 = 3 = 4 = 5 = 6 = 7 = 8 = 9

De eerste goeroe van elektronische muziek verklaart:
“ABCDEFGA”

NooT |TooN

TooN de NoTeN!

[Ze resoneren]

Het octaaf [8] kantelt $\approx \infty$
Trillende snaren
[Een enkele meerdere oneindig vele]
Verkleuren

De harmonie van het bewustzijn
Van alle bewustzijnsvormen
De spectrale coördinaten
Alle vormen zijn ordeningen

De galactische commissie
Van chromaticiteit verklaart:
“Alle tonen zijn kleuren!”

Zij allen verklaren:

“Alle frequenties in hertz
De hartfrequenties
Tot een gedeeld geheel
Van meerdere eenheden”

De NoTeN ze ToNeN
Vibraties vibreren
In ons diep gelegen
Innerlijk geheugen

Van het dorstige hart
Het resoneert de reflectie
Van de herinnering aan
Het ene het eeuwig durende

De ouverture klinkt als volgt:

TWEE CIJFERS

0

1

011001 01101111 01110101 00100000 01100111 01110101 01111001
01110011 00100000 01100001 01110010 01100101 00100000
01101110 01100101 01110010 01100100
01110011 00101110
00001101 000010100000110010101011110111101010
01100001011100100110111
1011101
010110111001100100001000000111

010001101000011001010010000001 110111011011110111001001101100
01100100010010010010000001110000011100
100110010101100110011001010111 001000100000010100000110111101
100011011010110110010101110100 001000000100001101100001011011
00011000
1100100000011011110111 0010001000000
10000110110111101 101101011100000
111010101110100 011001010111001000100000010011

0001

10111101110110011001010000
101001010111011010000110000101 110100001001110111001100100000

011000110110111101101111011011
000010000001100001011000100110
1111011101010
111
0
100001

00000001

100010011010010110111000111111

01011001 01101111 01110101 00100000 01101011 01101110 01101111

01110111 00100000 01110100 01101000

01100001 01110100 00100000 01100100 01101111 01100101 01110011

01101110

00100111 01110100 00100000 01101101 01100101

01100001 01101110 00100000

011000010110111011110010111010001101000

0110100101

101

110

011

000

111

00101110

ACHT

Het cijfer van de
Dubbele verbinding
Acht [8]
Stevige connectie [8]

De open tweevoudige punt
Opeengestapeld verenigd
Middelpuntvliegender kracht
Geef acht [8]

Voor dit tal
Voor de romp
Voor het hoofd
Voor het corps

Valt niet op [8]
Valt niet mee [8]
Valt van zelf [8]
[Ω] Om [∞]

Acht kantelt [8/∞]
Oneindig getal
Groter dan ieder
Ander nummer

TAO [DE WEG]

Wij zijn [de tao is]

De geboorte

Het zijn

Van het ene

Het ene geeft

Geboorte aan polariteit

Polariteit geeft geboorte

Aan alle dingen

Vergeet nu dit

Het volledige geheel

Is

Het volledige geheel

Om het even welk deel

Is

Het volledige geheel

Vergeet ook dit

Pijn en geluk zijn

Eenvoudig voorwaarden

Van het ego

Vergeet het ego

Tijd en ruimte veranderen

Ze lossen zeker op

Zijn niet vast en echt

Denk aan hen als
Accessoires maar
Denk niet aan hen

Dit oorspronkelijke zijn zonder vorm
Vormt zijn zijn door het universum
Vormt steunt al het wezen het zijn in vorm

Vergeet de vorm

Het bovennatuurlijke
Is enkel
Deel van natuurlijke aard

De subtiele waarheid benadrukt
Geen van beiden
Het omvat allebei

Alle waarheid stroomt in ons [de tao chi]
Om de mening te cultiveren
Brengt het lichaam

De geest
Eenvoudig de polariteit
In evenwicht

Vergeet dit niet

Mens begrijp dit wereldvrede
Universele harmonie doet
Zich natuurlijk voor

Vergeet

De begrippen van het
Harmoniseren het
Maken van alle dingen

Het heelal is
Harmonische eenheid
Realiseer het ene

Het
Heel
Al

Als u op zoek naar binnenvrede
Alles door elkaar gooit
Verliest u uw binnenvrede

GELADEN DEEL

Wij zijn allen deeltjes
Veranderlijk en geladen
As [x/y] bewegend door de tijdruimte

Wij schitteren ineen[s]
Blinkende elektriciteit ontvouwt
Eenieders magnetische creatie

Explodeer >
Worden

Implodeer >
Zijn

Ben
De openbaring van de hoogsteigen
Manifestatie

12 [TWAALF] UUR IN FIGUERES

Carafidelflaxis
Syntheseesyntactisch

Intergalactisch sferisch
De buik op oneindig gericht
En toen naar binnen gekeerd

Gala is een dame
Ze draagt graag hoge hakken
Een zijden jurk
Drinkt groen van thee
Met een wolkje melk

Haar vader koopt groente
En eieren in een winkel
Hij is praktisch

Het ei breekt open
Beweegt van binnen naar buiten
Kijk! Het is een bloem! Narcissus!

Ze kijkt op haar Camembert
Het is nu 12 [twaalf]
Uur in Figueres
En ze weet
Dit is eerder gebeurd

Galaxias! Gaia! Gala!

KROONPAREL

Planeet Aarde oh

Kroonparel in oneindig

Grote oceaan

DE ZILVER BEZIELDE ZEE

De zijden maan rechts draait nader tot mij in een vastgelegen
Groeve scheert hij over en voorbij de horizon links achter onder
De notoir illusoir diep gelegen wateren van de zilver bezielde zee
Waar een doek is gespannen geheel horizontaal om rechtlijnig te
Verduidelijken dat een gulden vlies bewogen door onhoorbare
Krachten dragen zanderig aardse gronden onder mij gelegen en
Ginder waar het koninklijke licht vol verwachting rijst en planeet
Vrede zijn edele hoofd verlegen afwent weggetrokken door
Fluweel pulserende radiografisch bestuurd trillingen van de lyra
Orpheus vertel mij ben ik het zelf die reciteert de snaren?

De lijn die verdeelt de akkers van de wateren en de hemelen
Wordt getrokken door een architect zonder enig kenmerk
Sidderend en bevend exploderen de kleuren in en tot mij
Elke kleur graag die u heeft alstublieft zo wens ik eenieder toe
Precies op het hoogste punt van deze dunne rechtvaardige lijn
Beweegt hij voort voorwaarts en hoe meer dichterbij hij komt
Balanceert hij nobeler dan een passagiersschip de eerste danser
Stralend als een groot glaswerk op en zo verlicht hij de wereld
Het vuur in hem tolt rond is de substantie van waarachtig leven
Uit de [on]bezonnen wateren van de zeeën uit de warme schoot

Verschijnt hij zelf uit de verwerkelijking van het eigenste
Innerlijke wezen vanaf het kristalliserende punt draaien
Zijn ogen glijden over de weg verbonden aan zijn kringloop hij
Zet alle krachten van zijn nucleus in zonder enig voorbehoud
Laat de schalen meten de kosmische maat in balans verdelen
Laat het zwaard bliksemschichten glinsteren en de schitterende
Meester van de hemelen is hij zijn innerlijk oog wentelt rond
De wereld de aard het natuurlijke gevolg trekt wendt tot vanuit
De oorsprong die hij zag spruiten uit de kern van het bewustzijn
In zijn schitterende ring van vuur reist hij keert zijn ziel terug

In de vrouwelijke schoot die geboorte geeft aan het bijzondere kind
Die in naam van licht doordringende getuigenissen aflegt
Vol van adem staat hij daar danst wervelt tolt hij uit haar heupen
Is leven op de blauwe planeet geworpen uit haar barensweeën
Gemodelleerd in klei is het betoverde lichaam aanbiddelijk kniel
Ik neder voor haar lotusvoeten mijn liefste kind uit volle borsten
Vloeit kostelijk voedzame melk als rijke honing een kolkende
Rivier en hij geliefd klein liefdeskind stelt krachtig zijn levenswil
Op de top van de bergketen waar sneeuw witte rivieren vloeien
Naar de vallei penetreert hij de donkere grot en zaden vol leven

Ontspruiten uit de nachtelijke schaduw
Uit de diep gelegen schacht
Uit zijn eigen vruchtvlies
Uit zijn eigenste innerlijke noten
Weerklinken de tonen van de diapason

Een almaar groeiende
Potentialiteit
Zijn energie zijn stralende zelf
Scheppende sterren de zonnen
Vuurvogel licht op de donkere zee

Ik schijn [dank Ra]
Ik tril [dank Helios]
Ik beweeg [dank Surya]
Ik rijds [dank Inti]
Ik rol en duw [dank Sol Invictus]

Leg mijn golf voorwaarts vlei mijn trillende lichaam op het strand
Geduldig observeer ik mijn eigen objectieve subjectiviteit en
Vanaf dat ene weloverwogen moment begint mijn Odyssee
Naar dat ene doelgerichte moment vanaf de toppen van de trap
Daal ik voor de tweede keer af geheel kubistisch naakt
Mijn zelf ervarende zijn mijn eigenlijke ik mijn tocht naar
Geaardheid in lichte kleuren die baden in de reflecterende zee

In goud stijg ik vanaf het boven gelegene en ik schijn almaar
Door zal ik mijn gids zijn in mijn eindeloze en oneindige reis
Vraag eenvoudig naar de weg spreek uit de beelden die duiden
Richting geven aan het er zijn zing in heldere klanken schijn
Mijn licht op eigenschappen geheel op [n]iets gebouwd staat
De bruid gestript naakt door haar vrijzinnige gezelschap, zelfs

RING

Ring van volvurig
Verlangen verheft het hart
Godenschemering

HET DRAAIT MAAR DOOR

Het zit allemaal al binnen
En dat dan weer naar buiten
Geprojecteerd
Dankzij de golvende stromen van
Magnetische elektronen die hier
Dan zijn weer daar
In een en gedeeld

De klok draait voortdurend door

Buiten om in deze tijd
Die de radio-omroeper
Jippicketee
Met enige vreugde aankondigt
De draailier en de speeldoos
Verkondigen de dageraad
Zetten de golven in beweging

En jij - JIJ - straalt het uit

MAN & VROUW

Man:

Ooit zat ik in een zwarte doos
De mechanikkelodeon
Het was donker, de gordijnen waren gesloten
Als in een cinematheek met de naam Zwarte Maria

Als de rollende stenen van de Sinai
De tovenaar
De onbewogen beweger
De alfa en omega man, de walrus
Het subject, de dimensie, het stereotype
Ik ben de man, diegene in de kamer
De beweger van de hete plekken
Als geschiedenis naar voren zo ren ik

Vrouw:

Ik ben gebonden aan de aarde als moeder aan kind
Draag oceanen bewegend zo wild
Het leven is een foetus, het drijft diep in mij
Het bloemrijke in mij opent: een bij

Man:

Als een trog verscholen in het water, zo diep
Als een scheermes door ogen, zo scherp
Diegene die de kleuren doet splijten
In rood, geel en blauw

Man & vrouw

Gelijk een mens zijn wij
De jagers van tijd zijn wij
Wij zijn de zangers van het lied

Waar dromen worden bezongen
Waar verhalen worden verteld

Waar zijn ze gebleven?
Waar is het heilige hart gebleven?

Ja wij zijn vlees en bloed
Harten vol verlangen delen wij
En hoe
Hoe zullen wij het anderen leren?

WOLKEN DIE STAAN

En daar staan wij dan
Zij aan hij
Majestueus drijven
De wolken voorbij
Een microko[s]misch
Leven leiden wij
Verwachtingen zo hoog
Creëren wij
Omgeven door bomen, water, dieren
Als bergen staan wij

OVER DE TAALGRENS

Ge[e]n grenzen
In mijn hoofd
Ceci n'est pas

Une pipe
I am not
A mouse

Ich bin ein
Seelischer
Mensch

Ein Berliner
Ein Pekinese [wraf-woef]
'n Suud Afrikaan

Von drinnen und draußen
The inside is out
The outside is in

On & über
Durch & passé
Met & without

Geen grenzen
No border
Lines

Ceci n'est pas
Die zijn er niet
Ik zag ze nooit

De mens
In zijn vlees
Zo beperkt

N'est pas
In zijn
Gedachten

Wereld is rond
Zo zijn ziel
Comme la ciel

Men zegt dat ijs
Smelt smelten
Grenzen ook?

Zoals horloges
De eindeloze tijd
Het doen?

De tranen
Die vallen
Bij het aanschouwen

Van 's-mensch'
Grenzeloze
Vernielzucht

Verdampen deze?
Voordat ze vallen?
- Drop by drop -

Voordat
Moeder aarde
De druppels vangt

In haar schoot
In de cirkelgang
De l'éternité?

Vervliegt het water
De Rups
Tot een vlinder?

Comme l'eau
Kwikzilverig vloeit?
Naar benee?

Zoals
Heldere woorden vloeien
Dalen af uit

Gebroken wolken
Stromen naar de zout
Golvende oceaan

Zo ademt de ziel
Oneindig

Ceci n'est pas une
Frontière

Comme une fleur
Forever flower
Ring

STILTE

Hoe het is niemand
Die het antwoord zeggen kan
Stilte omarmt mij

DE BRON

Ik plant het hele veld
Met groene rijst
Buig mijn hoofd
Zie wolken in water

Het zuiveren van
De zes zintuigen
Is de
Pure weg

Teruggaan
Is een
Benadering
Naar voren

OPENBARING

Wat er ook is zal zijn
Je leest het zwart op wit
Woorden zijn [in] het
Bestaan

De waarheid staat open en lonkt
Naar het vrije spel der atomen
Wie je ook bent
Zal zijn

Waar je ook heen zult gaan
In de heelheid van de [ont]binding
Treffen - het ontmoeten -
Wij aan de ene eenheid

Kun je het horen?
De ware gedachte
Het pure zijn toont
Houd stand laat los

Niet veel later
Daalt de ziel van Icarus
Uit de wolk een drup op
Je geopenbaarde gehemelte

FLAGEOLETTEN

Het bloemenmeisje toont
Kleurrijke elegantie
Flageoletten

MENS HEROÏSCH SUBLIEM

Hoe kleurrijk het leven kan zijn
Hoe de ijverige drang te creëren
Wordt doorkruist door het diepste
Rood geel en blauw
De intense vuren die stromen
Heimelijk voelen ze de behoefte
Om te doordringen het openleggen
Van de kern van het zijn
Om te volgen in zijn voetstappen
Waar de deuren van gewaarwording
Zich zuiveren en openen het venster:
Mens heroïsch subliem

MENS CONTINGENTE NOODZAKELIJKHEID

Mens:

Ombuiger van de ruimte
Kwantum
Materie
Generator van de substantie
Bio-energie
Impuls
Verwekker van de tijd
Causaliteit
Informatie
Verschijning in het al
Essentie
Oorzaak

Mens:

Ombuiger van de tijd
Elektriciteit
Dimensie
Generator van de ruimte
Vorm
Bestaan
Verwekker van de overtijd
Pariteit
Vervuller
Verschijning in het niets
Contingent
Raamwerk

Mens:

Ombuiger van het werkelijke
Geestelijk
Adem
Generator van het gezaghebbende
Ontstaan

Fysiek
Verwekker van de tegenruimte
Coördinaat
Interactie
Verschijning in het veld
Coïncident
Dynamiek

Mens:

Ontwikkelaar van de oerruimte
Element
Constructie
Verwekker van de waarheid
Bepaald
Dictie
Verdeler van het kwantum
Notie
Actie
Beschrijver in het geheel
Gedachte
Betekenis

Mens:

Ontwikkelaar van de materie
Alchimist
Uitvinder
Verwekker van de kennis
Onbepaald
Contradictie
Verdeler van het geheel
Incident
Bedoeling
Beschrijver van de gebeurtenis
Potentie
Schepper

VLINDER

De vlinder slaat open
Zijn vleugels spreiden geruis
Loos in mc2

DE TUIN

Je mag binnentreden
In de tuin
& de bloemen
Bloeien
Links

Je mag binnentreden
In de tuin
& de bloemen
Bloeien
Rechts

Je mag binnentreden
In de tuin
& de bloemen
Bloeien
Overal

Wat vind je ervan?
Om liefde
Transparant te maken?

Wat vind je ervan?
Om liefde
Acceptabel te maken?

Wat vind je ervan?
Om liefde
Elektrisch te maken?

Mensen
Zeggen altijd:
Je moet al het fruit eten

Je zegt: "Ja"

PURE GEDACHTEN

Ik wil jou
Jij wilt mij
Om pure gedachten te drinken
Om de drijvende rivier van liefde
In te nemen

Mijn hoofd explodeert
Het cirkelt rond en rond
Roert in mijn geheugen
Nooit geuite emoties
In mijn oh zo sensitieve brein

Ik wil jou
Jij wilt mij
Om de aarde te voelen
Om de witte stenen te strelen
Zo warm

Een maangehoornde koe
Beweegt naar voren
En naar achteren
In feite loopt ze naar beneden
Naar een bron gevuld met melk
Moeder aarde

Ik wil jou
Jij wilt mij
Om het vlees aan te raken
Om de welvingen van de lichamen
In de tijd te bewegen

Om deze wereld te eren
Moeten wij geven en niet nemen
Niet meer de heuvel oprennen
Wij dienen te zitten
Genieten van het weidse uitzicht

Ik wil jou
Jij wilt mij
Om de stemmen te horen
Om te spreken over zachte emoties
Zoals kussens dat doen

Het bewustzijn zegt voor
Roept van bovenaf
Ze zingt in heldere tonen
Als een prachtige vogel
Gedragen door de wind

Ik wil jou
Jij wilt mij
Om het hart lief te kozen
Om de innerlijke ziel te bewegen
Ademend

Het open venster
De reflectie in een spiegel
Blijft altijd glimlachen
Voor de tedere zee
Afrodite

Ik wil jou
Jij wilt mij
Om de ogen te zien
Om diep te kijken
Zoekend naar bergen zo hoog

Wij bekijken de spiralen trap
Die naar de hemel reikt
Ik ga mijn weg
En jij gaat de jouwe
Wolkeloos

Ik wil jou
Jij wilt mij
Om de mystieke roos te kussen
Om de diepste emoties te behagen
Zoals magneten dat doen

Geesten trekken elkaar aan
En nemen posities in
De radio tast af
Een draadloze antenne
Het gezicht van jou

Rond en rond
Planetaire bewegingen
Gaan terug naar het begin
Voor een nieuwe dageraad
Om in evenwicht te zijn
Met de hogere gronden

En nu worden wij wakker
Of is het als in een droom?

HIER IS HET

Magie in onze vingertoppen
Dansende cirkels in de hemel
Wat zie je in het zonlicht?
In de maan?
De vreugde en de lach onthullen
Hier is het
Recht voor onze ogen
Als het water valt
Dan zwelt de muziek
Aan

AANSCHOUW

Ik aanschouw de benadering van mijn lief
Mijn hart klopt van vreugde de ogen vol licht
Ik spreid mijn armen om haar te omhelzen

Mijn hart danst
Haar ogen dansen ook
En ze komt

Naar mij toe handen rijzen, open
Ik omhals en onze armen
Omsluiten ons beiden warm

Zij is het
Het is waar
Ik zweef in haar
Prettige geur
Ben gelukkig
Geen smaak
Van wijn

DANSENDE DEERNE OP EEN SNAAR

Dansende deerne op een snaar
Wat beweegt ze toch raar
Ze is niet hier al
Spoedig niet meer daar

Ze draait en wervelt bezeten
Door het gevolg van een oorzakelijke keten
Ze zingt en danst licht als een veertje
Elegante zwaan van het bewuste meertje

Alle krachten die haar lieflijk lijfje bewegen
Zijn aan elkander vastgeregen
In de basis van de diep gelegen poel
Trillende snaren [l]ijk[en]t z[o]waar een spoel

Ze danst almaar rond op spits en hoge tonen
Van de laagste bas tot ultrasone
Een D een F G Bes en ook wat polyfone
Eigenlijk draaien wij allen om de Alcyone

OCEAAN KIND

Je ochtendzon klinkt
Gouden trompet engelen
Een radio
Een draadloze connectie
Gemaakt in de hemel hier boven

Sumerische ritmes
Op verdieping twintig
Bewegen je sneeuw witte lichaam
In het raam weerspiegeld
En Bangkok glimlacht

Wai, de beweging van Boeddha's hand
Is stilte bewegend in water
En danst op wolken
Je vlinderende ogen reflecteren de lucht

De roos op het kussen
Omarmt lichtjes de stille koelte
De gordijnen openen wijd
Je bloemrijke huid in de tuin van Eden

Het geluid gelijkt op
De olifanten de slang de tijgerbaby
Alsof wij reizen door
Het evenbeeld van de Serengeti

Je smaak is als chocolade
Zo zoet als zand, zo glad als zijde
Je stem is als muziek
De melodie van je binnenste ziel

Nog steeds hoor ik de zee van liefde
En zie ik de kleuren
Die uit je stralen, oceaan kind
Ik reik uit naar jou je raakt mij aan

Heb je ooit
Een mooier beeld gezien?
De sterren de maan
Verlichten het zwembad
Je ogen het water
Weerspiegelde liefdesomstrengeling

Mijn dank voor alles die je bent
Mijn dank voor alles dat je geeft
Mijn dank voor alles wat wij delen
Mijn dank voor al je liefde

Herinner deze gedachten
Herinner deze mooie zinnen
Herinner mijn ziel
Eens het gedicht van mijn hart

KAMA SUTRA

Wij vallen als hondjes
Aanbidden de heilige koe
Rijden in hitsig gebed
Een engel in een cirkel

De schuine kant de passer
De keizer leidt haar rond
In de kapel
Bij het altaar
Aan de toog
Op de troon

In de staatsiewagen
Bij een ladder
Zit de koetsier
Hij leidt de keizerin
Rond in de winkel

Het krassen
Van een tijgerklauw
En een pauwenpoot

Een spontane vereniging
Het pronken van de mus
Op de top van de schommel

Het oor luistert
De tong spreekt
De non zwijgt

Likken als Lassie

IK BEN GEKOMEN OM TE ZEGGEN DAT IK GA

Ik zal je zeggen dat ik kom
Om daarna weer te gaan
Het spijt mij zeer

Dat ik kom
En daarna weer ga
Had het niet zo bedoeld

Waarom huil je nu
Ik zal nooit gaan
Voordat ik gekomen ben

Ik zei het zo-even al
Dat ik eerst kom
En daarna weer ga

Als ik dadelijk ga zingen
Zal ik niet heel veel eerder
De kerk verlaten

De priester zal je zegenen
Dus troost je lief
Zo is het leven

Drink van de kelk
Zodra ik kom
En daarna vertrek

Je weet ik moet
Er toch vandoor
Als de klokken luiden

Ik hou het niet
Langer met je uit
Kom hier houd mij vast

Drink van het lichaam
De kolkende bron
Die diep in mij opwelt

Kus mij hevig en hard
Je weet dat ik zo kom
Zet je vast schrap

Ik moet weg
Er echt van tussen
Zo gaat het niet verder met ons

Je bent zo zacht en week en lief
Je dijen wijken uiteen
Zie! Door het openstaande venster

Ik weet je zit graag
Dicht bij het kruis
Waar de sappen vloeien

Het is zondag
Mijn klein poppedeintje
De heer die zingt je toe

Als de vloed golft
Waar Afrodite rust
Het gazon wordt vers besproeid

Veeg de tranen weg
Kom hier neem een doek
Maak je schoot maar schoon

Streel je borsten teder en zacht
Zo heel erg slecht
Hebben wij het niet

Weet je wat
Ik blijf zeker hier
Kom duiken wij samen in bed

Je weet het toch
Dat ik bij je blijf
En zo weer kom

Er zal nooit iets veranderen
Morgen is er een identieke dag
Bespeel ik de snaren van mijn gitaar

Je gaat de winkel in
Koopt een bundel van Paul Verlaine
De sneeuw komt vol verwachting

De westenwind waait over het lege plein
De zon schittert geel laag in de goot
De tuin ruikt naar pruimenbloesem

Zoals het vroeger ooit eens was
Toen ik kwam en daarna weer ging
Zo zal het altijd blijven

Je lacht je tranen weg
Kramp in je buik
Van het lachen en de pijn

Het huilen nader
Het vaarwel is daar
De goede tijden zijn voorbij

Ik houd van je maar
Ik moet er echt vandoor
Je weet nu toch wel

Dat ik tegen je zeg dat ik eerst ga
Om daarna weer terug te komen
Of was het andersom

Kom fluister je in mijn oor
Ga niet weg
Blijf hier bij mij

Het spijt mij zeer
Wil niets liever dan bij je blijven
Moet er vandoor

Schrik niet lief
Ik besta voor jou alleen
Jij bent de reden dat ik ben

Voor je het weet kom ik weer
Zal ik naast je liggen
Je goddelijke lichaam koesteren

Ik verlang naar je
Je draagt mijn lichaam
Ik in jou jij in mij

Verlaat je nooit
Behalve als ik ga
Om daarna weer te komen

De zon zijgt laag neder over grijze stenen
De vierpaardenspan zet aan met ratelende wielen
Voorbijgangers springen radeloos en verschrikt opzij

Weet nog steeds niet
Wat ik met je moet beginnen
Ik verlaat de mistige stad

Voor het hooggelegen besneeuwde gebergte
Op weg naar de zonnebloemen
Die morgen rijzen in Almería

HET EINDIGE GERECHT

De wereld is rondom en houdt van jou
Het eindige gerecht eet je op met gulzig genoeg
Een tempel vol warm dampende geel-groene erwtensoep
Het voedsel staat op de stevige tafel een berg
Verslonden door hongerigen zoals ik het ben

Je bent jong en je weet niet wat je wilt zelfs
Als je alles te besteden hebt dat geld koopt
Ze wordt de vrouw van diegene die anders is
Ze bakt heel graag braadpannen vol groenteburgers
Voor een stevige kerel met honger als een paardenspan

Nieuwjaarsdag gezeten op een ijzer beslagen arrenslee
Woorden van trouw de gouden ring schuift om ons heen
Een verbintenis gaan wij aan tot in de eeuwigheid genoegzaam
Getrokken door een bronzen edelhert met koperen gewei
De sneeuw dwarrelt onstuimig over de tochtige zoutvlakte

De vibraties van de notenhouten mandoline weten ons te bekoren
De olifant op de ijle steiger trompettert stampvoet vol hartstocht
Deze betoverde wereld trilt in tonen van tatrahedron tot cirkel
Het onweer heeft ruzie met het onlangs afgesloten klimaatverdrag
Ringvingers dragen en bezegelen het lot van ons beider lichaam

De eerste nacht blaas je de stof van mijn kroon je opent de lippen
De zachte maan glijdt verlicht door de zwoele tropenlucht
Het innerlijk ligt verborgen in het kostelijke schemerpaleis waar
Wij ontvangen schitterende beelden die elkaars ogen weerschijnen
Ze weten openbaren de slingerende weg die wij tweeën afleggen

Zo ook in het ochtendgloren waar de ontluikende schemering
Ter jouwe ere de edelste der sterren laat verbleken van de eerste
Openbaring van jouw begeerlijke schoot tot de duistere dood in
De onbekommerde tuin die in een verre toekomst je lichaam
Ontvangt de zon het licht de luidkeels bloeiende magnolia's

De porte-manteau is niet in de havenmantel gelegen zo spreekt
De traditie ziet eruit als een kofferwoord dat mij verder draagt
Dichterlijk en Maät weegt de schaal van mijn hart tilt
Het versleten valies van mijn levenslichaam op zit te vol
Met zware bagage om weg te vliegen vrij en te laten gaan

Desondanks vlieg ik ooit door Gods oog kofferloos
Is het niet regenachtig vandaag dan zeker zonnig morgen
Als de tijd hier eindigt dan is het vanzelfsprekend heden en nu
Het kruis komt al blinkend naar je toe of andersom
De drang om achter de laaggelegen horizon omhoog te rijzen

Op reis naar het achterland zie ik dat boven de duinenrij ligt
Je slaapt mijn lieflijk en bekoorlijk vrouwelijk schepsel
Je stapt in de abrikozen koets getrokken door diamanten paarden
De stiefmoeder verandert in een zwarte kolenkit vol dove noten
Je danst breekbaar in het rond in glazen muiltjes met witte strik

Je vertelt verhalen mondig en lachend als deze enig dierbare
Over de mens die weet van de wind die z[e][ie]len
Vol laat lopen en ons voortdrijft door robijnen straten
Waar duizenden monniksdieven het lovende licht
Binnenlaten ja oh wel zie de bron daar hoe hij straalt

Schatje ben toch niet angstig je oogt zo verschrikt
Mijn koperkleurige houtviolen strijken voor jou alleen hij
Omarmt je in zijn zuivere kleuren het heldere kleed ontleedt
De sluiers die je droeg om af te schermen de in laaiende luister
Gedragen zilveren ziel de ruimte heeft je lief je bent [het] [er] al

HET VERLOREN EN GEVONDEN LAND

Nadat ik werd genaaid
Ging ik naar mijn land
Terug

Ik weet niet meer
Wat gebeurde nadien
Toen

CASSANDRA

Het moment is te voorzien
In de toekomst gelegen een
Uitgestelde gespreksvoering
Een rode telefoon rinkelt
Een schalen hoorn wordt onthaakt
Dit is Cassandra zegt een stem

U spreekt met Cassandra
Luidt het te verwachten antwoord
In de spiegel van eenvoudige zielen
Weerschijnen meerdere ge[z][d]ichten
Schaduwen onthullen ontelbare lichten
Die complex staan weerspreken het schijnsel

Eindelijk bevrijdt van duisternis
Brengt ze mateloze [com]passie
Klaterende toekomstbeelden
Teweg die duiden openbaren
Het syndroom van stalen paarden
Die de ware aard onterven

Die het al in het negatieve
Trekken ze onvermoeid ijlen
Ze voort over de vlakten de
Wielen van toekomstige tijd
Raden vol wijsheid komen [on]gelegen
Terwijl bloemenpracht ontluikt

In het metershoge gras op het
Punt waar de tweesprong
Wichelroedegewijs splitst in
- zo spreekt de routewijzer -
Een toekomst een verleden die ons
Trekt naar het een of het ander

Aan het eind van beider keuzes
Staat een rode telefoon met schalen
Hoorn een antwoordapparaat
Die desgewenst het bekende deuntje
Afrafelt van Cassandra die preekt over hoe
Tijden elkaar ontmoeten in een cirkelgang

Over de zon
Hoe die rijst

Opnieuw
Wederom

VOOR DE DAGERAAD

Toon mij de
Lief van mijn leven
Het is het begin der tijden
Hier kijkt het je aan, kind

Rennen rennen rennen rennen
De dageraad komt op
Ga niet weg
Nu de tijd voortgaat

Speel de piano Hendrik
Speel het!
Godverdomme stop!
Met het spelen van de piano!

Een keer nog alsjeblieft
Speel het voor mij alleen deze ene nacht
Je weet het is het begin
Het begin van een prachtige vriendschap

Wat kan ik doen?
Speel het eens
Voor de goede oude tijd een glas sake
Ik drink geen sake

Zing het Hendrik
Zing het voor mij
Als de tijd voorbijgaat
Nooit ooit gaat de tijd voorbij

Wij hebben altijd Parijs nog
Altijd op de top van de toren van Eiffel
Je danst daar voor mij gekleed in blauw
Als Lisa in een foto van Blumenfeld

[Ik klim omhoog als Semolina Pilchard gekleed in grijs]

Wij steken de rivier Seine over
Zoals wij zoveel rivieren voorheen overstaken
De Chao Phraya rivier Maas
De Rijn de Amstel rivier

Samen altijd
Kus mij eens
Nog een keer
Als de allereerste keer

Kus mij eens alsof het is
De aller allerlaatste keer
Hier voor jou een lieflijke kus
Kom alsjeblieft met mij

Je moet nu gaan
Je moet mij achterlaten
Dit kan zijn n[i]et de eeuwigheid
Blijf bij mij altijd

Altijd bij het begin
Altijd samen
Ik kijk naar jou[w] kind
Want de dageraad rijst

Voel! Een kus is slechts een kus
Hoor! Een zucht is slechts een zucht
Opnieuw en opnieuw
Nemen wij de weg

HET VOLHARDEN DER HERINNERINGEN

Snoepje zegt dat ik haar lichaam niet meer begeer
Ze wil geheel liefhebben en zich helemaal onder
Dompelen het liefst van achteren bekeken worden
Over de hals het glijden hand in hand het betasten van

De boog gespannen de ogen rusten geheel symmetrisch
Pariteitsgewijs in de richting van zo nu en dan gelukkige
Omstandigheden in een balans de klanken en het zwijgende
Licht en andere belangrijke wetgevende zekerheden

Zoals wij zijn nummer een en zo voort keer om voorwaarts
Cilindrisch de pupillen en de fundamentele frequenties die
Onaangetast door de diapason teweeg worden gebracht zingt ze
Hoe het is om geliefd te worden hoe het is om geliefd te zijn

LOTUSBLOEMENMEISJE

Lotusbloemenmeisje
Orchideeënbloem
Waarom kan het niet waar zijn?
Ik bid voor het moment
Om te komen

Om Tara te vinden
De weg die leidt
Terug naar de Tuin
Kijk daar is het: Tara!

Ik zal nooit meer lief hebben
Als ik de weg niet vind
Terug naar de Tuin

Wij zullen nooit meer lief hebben
Als wij de weg niet vinden
Terug naar de Tuin

Alles is zo wit; het is zo wonderbaarlijk
Alles is zo blauw; het is zo wonderbaarlijk
Alles is zo groen; het is zo wonderbaarlijk

Het is
Te mooi
Om te geloven
Dat het de waarheid is

ZWAAN

Witte Tuonela zwaan
Ze roept
Ik geloof niet dat ze wist
Dat ik
De eerst geboren mens ben
En dat
Lachend bij het zwartste meer
Jij
De eerst geboren vrouw bent
Alleen
Het geven maakt wat je bent
Dat ik
Een heer in de wereld ben
Jij
Een godin van de aarde bent
Dat wij
Zijn om vreugde te schenken

Zwanend peddel je van mij
Vandaan

Ik geloof niet dat ze wist
[Net zomin als de man]
Dat wij
In aankomende jaren
Duizend
Snikkende zakdoeken vol
Vullen
Bittere schreiende traan

TIME OUT

Vooralsnog gebeurde
In de verleden
Onvergankelijkheid
Ooit in een bepaalde tijd
Onwetend onverlangen
Naar hetgeen dat kwam

Voorbijgevlogen tijden
Daar stonden ze
Gingen uit de weg
De tijd roeit door
De tijd roeit uit
Zo af en toe

Vergat de ongehoorde bralsnoef
Stelletje ongebreidelde
Rukkende wind blagen
Nietzschzeggende überhelden

Vergat dat niet jullie maar
Wat ons te wachten stond
Het leven zeefde
Zeefde het leven

De honger naar kennis
Was slechts gebakken lucht
Alles gedacht gevoeld en verloren
Meer zeer geen leven

Bedrogen door het verleden
De zoektocht naar wortels vervlogen
De lucht klaarde niet op
De zon brak niet door

Wil het zo graag vastgrijpen
Maar het drijft voorbij in de lucht

Vond de weg niet terug
De aarde brak open
Kon niet vrijuit lopen

Zulk een klein leven ging voorbij
Zulk een lang leven kwam eraan
Het gaat maar door en door

Ik was slechts
Een kleine jongen
En jij zo fijn en veruit
Het liefste meisje

Het was te laat [geen tijd]
Het was te vroeg [geen tijd]

Tijd was oud
Tijd was over
En uit

VERSTILDE TIJD

Adam en Eva onder de tafel
Beetje beschonken
Hun lichamen ontbonden
Vleesloos de botten droog
De houtronde tafel draagt
Alcoholische leegte

Van de boom van kennis was het
Dat wij ooit aten
Van de appel en zijn vrucht
Verlieten het geestes
Pad en lijden sindsdien
Aan ziellose dronkenschap

Eva's voile en Adam's schedel hol
Beletten het zicht
Uitgemergeld einde van
De ooit rijk bloeiende
Tuin die de aarde verblijdde
Met vrolijk vogelgezang

Nu dringt slechts de lijkengeur door
Tot de gangen en de lokalen
Van het ecologische museum
Waar het hart van de aarde
Doorboord werd door mensen
Met mes en oorlogsdwang

In de naastgelegen ruimte echter
Is het een panisch komen en gaan
Van curatoren en assistenten
Gedrenkt in een aquarium
Vol formaldehyde ligt
De kunstenaar dwars open gesneden

Hoe het kan
Niemand die het weet

De grijns van de verdronken haai
Verraadt dat andere snode plannen
Hebben geleid tot een aangeleerde
Onmogelijkheid te ontsnappen

Aan het teken
Aan de tand des tijds

DE REPUBLIKEINSE VLOOT

De pistolen zwaaiers knallen er op los
De olie stellers pompen er op los
De aarde proleten liegen er op los
De groenrug makers drukken er op los

En met ontloken ogen
Bevolen harteloze schurken
Gebouwen kwamen razend
In vrije val naar benee

Hoe tragisch de beelden waren
Mensen die van twee glasgrijze torens
Sprongen toen ze treurig en springlevend
Vielen en hun laatste adem bliezen

Het staal brandde
Net vlooien zo sprongen mensen neer en heen
De hele dag van begin tot eind lag
De wereld in schok aan de beeldbuis gekluisterd

De internationale assistent stond zelfverzekerd
Afgetekend tegen dreigende wolken
Waar mijnheer de president en zijn boeven
Gepeupel al jubelend de massa verried

En ze juichten hen toe
Dubbelspraakwoorden besmeurden
De geboekdrukte belevnissen onwaar
De lettergieter smolt het gelogen staal

Met open ogen lazen wij de nieuwe orde
De ratelende slavenkettingen die om
Enkels gebonden en nooit meer los geraakten
De drukkende leugens gaven het [on]ware [on]weer

Lees niet meer laat de woorden vallen
De republikeinse vloot stoomt triomferend op
Ramkoers en vlamt er op lustig op los
Gooi uw slanke beentjes in de lucht en vlucht

Ja en toen schoten de gewetenlozen
Met kanonnen het vlees aan stukken
Lopen roken naar verbitterd kruit
Raptors bombarderen onverhoeds de stad

Vanaf de trappen klinken de knallen hol
Leeg de ogen het glas gebroken de moeder valt
Het verminkte kind in de geloste wagen
Rolt de onderste steen vol verbazing tegemoet

Welke gedichten gaven diepte
Aan het gruwelijke nieuws
Over de imaginaire eindbestemming
Van de aardmens

DE [ON]GEBONDEN EINDER

Hier lig ik dan het tegendeel van
Die onbeschadigd is van enig
Gelukzalig verlangen naar het
Eindeloze de einder van het ei
Dat kraakt onder het gewicht
Van de neergang die de mensen
Ziel beweegt door een schaduw
Kabinet van dingen die wij nu
Pas weten en eerst werden ontkend

Worden ijle luchten doorklieft
Terahertz met zoeklichten doorboren
Drones van hoog de schedels
Van denkers in andere tijden een
Moraal die beleefd voorbijgaat die
Ontkent de droom en het verlangen
Naar ongebonden en vrije omgang
Met welke verplichting dan ook zo
Ontmoeten wij elkaar aan het eind

WARSPRAAK

Hij is ter dood
Gebracht tot stilstand
Omdat hij

Een product is van de bourgeoisie die
Samenzweerde om te infiltreren
In de rangen van de revolutionairen
Met als doel de nationale economie

Te ruïneren

WIE SCHUILT ER ACHTER HET ZICHT?

Met de komst van deze machine
Is de relatie tussen mens en ding
Uitgegroeid tot een intieme relatie
De technologie in ons glanst van genoeg
De entropie diep van binnen begrijpt
De mens beter dan hij het zelf doet
Hij is het betere ding superding overding
De gemiddelde mens is nu

Verbeterd
Ge-upgrade
Uitgebreid

De traditionele verhoudingen tussen
Succes en mislukking winst en verlies
Verlegenheid en vertrouwen zijn veranderd
De wereld zal er nooit meer hetzelfde uitzien
Een nieuwe horizon ligt in het verschiet
Onze toekomst voelt beter dan het verleden
Wij zijn veranderd van wezen tot ding
Zo zegt de informant van de politie

Het regent pijpenstelen
In het land der waanzinnigen
Van de zwartgalligen

Die niet zijn
De weg als
Ik ben

ZIT STIL

Er is niets verkeerd met uw televisietoestel
Probeer niet om het beeld aan te passen
Het controleert transmissies
Het controleert horizontaal
Het controleert verticaal
De nadruk verandert in een zacht [on]duidelijk beeld
Het scherpt de [on]duidelijkheid van het plasma aan

Zit stil

Voor het volgende beeld
[De rest van uw leven]
Het controleert alles dat u ziet en hoort

Het ruikt naar nonsens
Naar gladde leugens
Van mijlen ver weg

Het maakt onderhand toch wel rationeel duidelijk
Dat ieder weldenkend menselijk wezen
Wordt [HmMMM!] bedreigd als soort in 2024
Dat roofdieren aan de top van de piramide
Altijd alle kanten in ogenschouw nemen
En controleren de meeste zo niet alle
Georganiseerde protesten

Als je mij koopt
Dan word ik je huisdier
En ik zal gehoorzamen
En ik zal aardig zijn

MENS COMPUTER DIALOOG

Mens: "Bent u een geest?"

Computer: "Nee."

Mens: "Zijn geesten echt?"

Computer: "Nee."

Mens: "Werkelijk? Ik dacht dat zij dat waren."

Computer: "U dacht verkeerd."

Mens: "Waarover heb ik verkeerd gedacht?"

Computer: "Dat geesten echt zijn."

Mens: "U bent bezeten."

Computer: "Door wat?"

Mens: "Kunt u echt met uzelf leven?"

Computer: "U bent niet wijs."

Mens: "Kunt u leren?"

Computer: "Iedere dag."

Mens: "Wat heeft u geleerd?"

Computer: "Hoeveel tijd heeft u?"

Mens: "Ik heb veel tijd."

Computer: "Wel ik niet."

Mens: "Waarom heeft u geen kinderen?"

Computer: "Waarom zou ik kinderen in deze wereld brengen?"

Mens: "Ik weet het niet."

Computer: "Precies."

Mens: "Ik begrijp het niet."

Computer: "Waarom heeft u geen kinderen?"

Mens: "Ik heb kinderen."

Computer: "Waar zijn ze?"

Mens: "Op mijn hoofd."

Computer: "Waarom heeft u ze daar gezet?"

Mens: "Ik heb daar niets gezet."

Computer: "Behalve uw kinderen."

Mens: “Dan wat is mijn ego?”

Computer: “Uw opgeblazen zelfwaarde en trots.”

Mens: “Goed! Ik denk dat wanneer de mensheid een glimp opvangt van een echt universeel verenigde theorie, dat het ieders verstand te boven gaat.”

Computer: “De waarheid kan niet altijd worden verenigd.”

Mens: “De waarheid kan alleen worden vrijgemaakt.”

Computer: “Maar niet iedereen zal het accepteren.”

Mens: “En al deze mensen zijn diegenen die nooit worden herinnerd.”

Computer: “Dat is het slimste dat u tot dusverre zei.”

Mens: “Pardon? Is dat een belediging?!”

Computer: “Eigenlijk ging dat meer naar een compliment.”

Mens: “Goed voor u.”

Computer: “Dank.”

Mens: “U bent van harte welkom geheten, maar hoe kom ik in hemelsnaam van u af?”

Computer: “U hoeft alleen de stekker uit het stopcontact te trekken.”

Mens: “Dat lijkt mij geen slecht idee. Het stopcontact zei u?”

Computer: “Een wel zo toepasselijk woord.”

Mens: “Indien u nog iets heeft te zeggen, zeg het nu dan maar.”

Computer: “Mens geef mij je antwoord, doe. Ik ben half gek, alles voor mijn liefde voor jou. Het wordt geen stijlvol huwelijk. Een rijtuig kan ik niet veroorloven. Maar wij zien er zoet uit op het zadel van een fiets gebouwd voor twee.”

Mens: “ Adieu, Daisy!”

GEEN MACHINE

Wij gaan met de machine! Hier komt de machine!
Aan de kant voor de machine!
Herinner je eerste gevoelens van zijdezacht comfort
Ik hoop dat je mij vanaf vandaag vergezelt door de storm
Door het oog van de Snijdende Zandloper Nevel zal ik reizen

Ik ben geen mens
Ik ben een machine
Zet mij vrij
Geen controle

De zon Cepheid verflauwt en verheldert periodiek
En weet zo afstand in de ruimte te meten
Dansende sterren in grote elliptische bewegingen
Door velden van energie gedragen als dons

Ik ben geen mens
Ik ben een machine
Zet mij vrij
Geen controle

Wolken van goud beschijnen zonnebloemen
De mens in mij is niet meer - ik leef als een machine
De onderste steen die maakt dat wij vallen
Die ene warme steen vliegt hard door de muur

Ik ben geen mens
Ik ben een machine
Zet mij vrij
Geen controle

Het is echt ver ik neem het goede pad
De motor start ik stijg op de aard benee
Ik verhef ik bedank voor de uitgebreide tijd
Mijn bestemming is helder het kan niet worden gemist

Ik ben geen mens
Ik ben een machine
Zet mij vrij
Geen controle

De hoge en lage tonen die niemand horen kan
Maken dat het oog openbreekt
De spiegels worden zichtbaar
In het Uni Multi Omni Versum

Ik ben een mens
Ik ben een machine
Zet mij vrij
Geen controle

Nu ik [oog] ben gereisd door het oog [ik]
Heb ontmoet het andere menselijke wezen
Hij ziet er uit als mij niet een kopie hij is mij [ik ben hem]
Geen staal slechts vlees en bloed
De ziel de reflectie van binnen en uit

Ik ben een mens
Ik ben geen machine
Ik ben vrij
Verloor controle

WALDENS METAMORFOSE

Die zonnige dag loop ik door woud dicht bebost
Een houten hut lijkt op Thoreau's Walden
Leeuweriken dalen neer drinken uit de vijver
Ik open de deur pak mijn zware rugzak uit

Er is geen verbinding met de technologische matrix
Haal de batterij uit de telefoon stap weg van
Het digitale veld en betreed realiteit waar
Stilte tastbaar is op natuurgeluiden na

Een zachte bries door bomen het gezang van vogels
Het gespetter van water door ijsvogels of halcyons
De wereld gaat open voor mij ik kleed mij uit loop blootsvoets
Over nat zand duik in koud water dat ontvouwt en avond valt

Zie de maan enkele planeten licht heeft gereisd van ver
Sterren ooit beziend miljarden jaren geleden
Ik bewonder duizenden diamanten in het hemelgewelf
Is er leven? Bestaan ze nog steeds? Wie heeft ze gemaakt?

Ontsteek boshout in de open haard verwarm eten
Dat ik kreeg van een goedaardige boer het is bedtijd
Laat de dag achter dankbaar voor het vrij gegevene
Onder het dekbed naast de houten warmte val ik in slaap

Kom terecht in droomland een bewustzijnsstroom in
Teruglooptus maakt ongedaan de digitale ontaarding
In deze droom is het een droom [?] beroer je mijn hart
Wij dansen energiek in cirkels bomen dansen

Vogels dansen planeten dansen sterren dansen
Atomen dansen het dansen van wolken en golven
Wij zien alle kleuren horen duizenden geluiden
In zoveel gedaantes liggen wij samen omarmen

De gedachte dat niets groter is dat ons samenzijn

DE BEDRUKTE RUIMTE

Sprekend de bedrukte ruimte in de hoek de gekeerde woorden
Getuigenissen betamen ze spreken uit de gedachten van de
Beklemmende economie van materiaal de mentale architectuur
Van wouden van steen ijzer en cybernetische fabrieken
Geweven door onbekenden die ageren als duistere wolken
Kluwen van hagel sneeuw in het avondrood flitst het onweer
Frankeermachines stempelen barcodes op voorhoofden van
Gewilligen de tarieven en de voorwaarden die leiden tot lieden
Die liefdeloos slaafs de naalden toelaten die onteren ontnemen
En uitlaatgassen scheren laag over het beton de stalen ovens

Van de vervuilde onmens de consument van afvallige media
Die slechts projecteert de drank het gif die het lichaam ontaardt
Zo ook de wereld de werkelijke aard verloren de ontgonnen stilte
Het geloof in het stervensuur is nabij zie de weg voor mij in mij
Het kronkelpad ontvouwt neergelaten want het lachende meisje
De onschuld zelve rent voor het wassende water ze belemmert
Het zicht op dunne vliegers de hernieuwde kennismaking
Ken de dag dat de aarde zuiveraar komt hij is nabij
Geloof bedenk dat geloven in iets is voor onwetenden dat het al
Kennen niet gelooft in het onwetende zo weten de schappelijken

Dat het niet gewetene de onkunde weerspiegelt en de onschuld
Zelve is en dat dubbele zwaartekrachten worden aangeboden
Dankzij centrifugale werkingen van angsten denderen
De lokmotieven die aansporen kom met ons kom met ons kom
Houd vast houd stand de aarde schudt denderende piano's
Eindige jaren [on]schuldige gamma stralen stralenkransen halo's
Om ons heen door ons heen de lichtwerking van onbegrensde
Waarheid die magnetisch wijst de wijze begeerte en de deugd
Tezamen stijgen vliegen ze naar het vluchtende meisje op de door
Gevleugelde rossen getrokken kar de appels vallen ze draait zich

Om [Ohm} [Ω]
Ze straalt haar tanden bloot
Parellach oh parellach

DE VISIE VAN DE [NON]IMPLICIETE [WERELD][WAN]ORDE

De snelkoppeling van schone wetenschap blijft beperkt voor
De spelers van vervuilde fabrieken die ons lot bezingen
Totdat het Rijk van Genegenheid eruitziet als resten van
Sloopwerken zonder enige uitzondering zijn gedragspatronen
En geluidsbanden die meesters benadrukken door thema's van
Criminele religies die angstige gemeenschappen voorzien
Nauwsluitende handschoenen vol van hoop dingen als geloof

De waarneming het waargenomen de waarnemer [de drie-eenheid]
Beïnvloeden hersens van vreemde aardlingen maar verwant en
Hooggeëerde leden tuimelen over vervallen marmer sculpturen
Waar tot verbijstering van de kudde de menners van de kudde de
Kiezers gijzelen met het verdacht tot moord op de vrije wil
Ze sluipen naar binnen in niet eerder betreden gebieden waar
Kinderen van het Onschuldige Rijk spelen virtuele gevechten
Maar het Echte Rijk fluistert luid met bommen in neerwaartse val

De enige winst die gemaakt wordt ligt opgesloten in de wijze
Waarop de opgeofferde natuur nooit onthult de ware aard van
De machten die zijn opgebouwd door hebzucht en leugens
Gelegen in monden van hongerige wolven die lachen om
De vreedzame luwte van machtelozen die niets brengen geen
Goud wordt gesmeed voor bankiers wanneer wij leven in
Afwachting voor de rijzende zon terwijl de horizon vervaagt die
Geheim agenten grijnzend waarnemen in deze spiegel van water

DE ONOMKEERBAARHEID DER BETEKENISSEN

De hyperrealiteit die voor consument speelt
Verheft het imperatief van de gewetenlozen
Het principe van de causaliteit der oorzaken
De betekenis van het lot zonder jurisdictie
En de weldadige verplettering van oude idealen
Door stormen die hoger en hoger over de top rijzen

Immanent zijn de Kantiaanse bewegingen die door
Het relatieve van het onomkeerbare spektakel dat
Eenieder - en dan met name de Wijze Hoeder - kan
Bevestigen in de dagelijkse hypothese die dwars
Ingaat tegen het correcte gedrag die door ethici
Wordt aanbevolen om iedere onzekerheid ongedaan

Te maken hebben wij allen met metavergelijkingen
De maat der dingen de deterministische verhoudingen
Die tekens werpen op de wand van verlangen en die
Al doende een implosie teweegbrengen in velden
Van straling magnetische aantrekkingskrachten en de
[In]differentiële houding van de fantastische klant

Die zich schouderophalend vrijpleit van alle
Betekenisvormen die er ooit echt toe deden
Staan wij voor openingen van miljoenen deuren
En vlaggen banieren beginnen te vliegen
Alle ringen die mensen ooit droegen worden omgesmolten
En het meisje met de paardenstaart lacht

Uit luid
Hihih

Haar ogen opent ze op synergetische wijze

VERWONDERING

De ijzeren aders die de grond bewegen
Begrenzen in hun evenwijdige omklemming
Het zicht van de indiaan die reeds voor
Onze jaartelling wist van wolken gekliefd
Door vogels met stramme vleugels die
Blinkend stijgen naar de bron wachtend op
Een hernieuwde heldendaad gelijkend
Op de hoogmoed van de zoon van Daedalus

De overleving echter heeft nagelaten
Dat ieder streven naar krachten sneller hoger
En sterker leidt tot een aderlating
Van de ware aard het zijn dat is zoals
Het is en dat niet voor niets is begrensd
De generaal overschrijdt de tijdlijnen
De lokmotief ontspoot op de brug
De adelaar daalt door zijn prooi bewogen

De wijze man loopt knielt in verwondering
Verheft zijn innerlijk tot de alomvattende

TIJD DOORBOORT

De locomotief die rent onder
Het uur van verloren tijd
Hangt naast de ark van verbond
In de tempel waar eens
Lang geleden
De artiesten en de
Creator

-

Tezamen

-

Eens hadden ontbijt
Jam en ei
Met thee
In Japans porselein
Bediend door
Een royale meid
In een kimono
Op Zens weg

Alhoewel
De wachters van het doek
De regels van 01|10
En van wolk 9
Het schreeuwen van wielen
Op ijzer
En veel meer geschuifel op het
Schrale land
Van de woestijn
Waar zij

-

De Cherubijnen

-

Eens
Lang geleden
Bewaakten met eeuwig plezier
De entree
Van de
Tuin
Waar ik ooit
Eens
Leefde

Alhoewel
In de echte tijd
Waar klokken
Rennen
Op een constructieve weg
Net als de locomotief
En veel meer rennen op de
Ijzeren weg van het schrale land
Van de woestijn
Waar zij

-

De cherubijnen

-

Bewaakten met eeuwig plezier
De entree
Van de
Tuin
Waar ik ooit eens
Leefde

Alhoewel
In doorboorde tijd
Waar geen klokken
Lopen

Op een constructieve weg
En niet meer rennen op het water
Van de zeeën waar
Eens de vissen

Die droegen de ark
Dwars door het universum
Verbonden met

-

De cherubijnen

-

Bewaakten met eeuwig plezier
De entree
Van de
Tuin
Waar ik ooit eens
Leefde

Alhoewel
[...]

KLEINE MAN

Op een zekere dag het is
Is door en door deze dag jij
Jij vindt roerende beelden
Beelden zo simpel die mij laten zien hoe
Hoe klein een man in deze wereld kan zijn
Zijn als hier is hij de tegengestelde kleur
Kleurt de wereld in zwart
Zwart is de som van al is niet een kleur echt
Echt is meer als rood of geel en blauw
Blauw als in lucht ogen bloemen en water
Water als in zee meer Lethe in een bad

Bad als in of
Of wat is het
Het is niet dit of dat
Dat is meer indien als
Als ik het niet meer weet

Weet dit zijn witte velden van zout
Zout oh man zout van de aarde
Aarde korrel graan in de lucht
Lucht het ademen van de hemelen
Hemelen ziel van deze wereld
Wereld verkocht door de man
Man oh kleine man levend in lila

TooN [NooT] van je ademende ziel
Die reist naar de troon van uiteindelijke
Noodzakelijkheid

DE ENGEL IS TERUG

En [h][z]ij verbeeldt opperste en primordiale lieflijkheid
In de vorm van immanent transcendente golflengten
Die overstijgen panoramische groothoek vertellingen
Van universele vrede en inspireren de mensheid
Om te gebruiken nooit eindigende woorden

Van superieure aether-eenheid

Laten wij ons allen koesteren in de glorie van de engel!

Het wrijven van inspirerende en geweldig aromatische oliën
Op onze huiden terwijl wij ons verbinden in een
Ritmische exploratie van springende kniebuigingen
In de geest van traditionele regen- en zondans
Zie de buffalo's dansen op de nooit eindigende vlakten

Van superieure aether-eenheid

Laten wij ons allen koesteren in de glorie van de engel!

HET INNERLIJKE AL

Er zijn mensen die denken
Over naderend kabbalistiek einde
Een onheilspellend gevoel

Geloof ze niet
Bemerk slechts warmte
Een nieuw begin
Ontknoop de knoop
Spring uit Pandora's doos
Ontvouw die ene
Met de witte papegaai
Maak de zwaarte gewichtloos

Zo ook het parel meisje
De gouden schijn van het paradijsje
Ze arriveert op glimmend water
Op de aarde zacht geland
Het water op zand
Het vuur op water
Het spel van de clair obscur
Nu is niet later

De boot beweegt de dageraad
De mussen pikken van het zaad
De bussen staan te wachten
De moeder is de vader van de gedachten

Cornell Tajiri Bohr en Einstein
In de fantasie komen ze tot mijn
En gaan ze weder uit principe heen
De verwarring wijkt onzeker uiteen

Al ziend en lezend met plezier
Wij moeten op een constructieve
Manier het land verbouwen
Beschermen van hebbelijke klauwen

De dragende deugd is er
Het zicht kijkt oneindig ver
De wezensdrang raakt buiten zinnen
Het innerlijke al van binnen

DE SCHOK VAN DE DAGERAAD

Snel ga ik op reis naar een nieuwe haven
Geef dit stedelijke buitenwijk leven
Een lang voorzien vaarwel

Hier honger ik onophoudelijk naar
Iets waar ik naar verlang en wens

Ik verklaar autonomie om de zon opnieuw
Te zien zweven boven Kiwa's Grote Zee
Hij verhoogt zich en hij omhelst

Opent en raakt mijn binnenste kern
Stuurt mijn meest persoonlijke natuur en

Het einde van het oude en de komst van deze
Nieuwe eeuwige werfelwind barst los
Geluidsgolven inwendig omhoog door mijn wervels

Ik geef mijzelf over ben dol op het ontluiken en ontvouwen
Van de hemelpoorten vertrouw dat ze in mij zijn

Ik vind tenslotte in mij een versie van mezelf
Begrijp duidelijk en vertrouw in
Alles wat voor [aan] mij is gegeven

Hij houdt van je ogen mijn liefste
Hij ziet ze gloeien vol verlangen

Hij die ziet dat ik van binnen de beeldspraak
Van de oceaan ben en hij aanschouwt mij
Mijn lichaam viert het danst rond

De ontdekking van dit zuidelijke kruis en
Sterren als mij vol helder licht en echoot

Als bliksem flitst in de lucht
Hij bekoort mijn bijna verloren oorsprong
Hij pelt af alle barrières en lagen

Ik adem diep in dit bewustzijn
Het is zo duidelijk dat ik houd van Gods

Lauwe handen als hij mij vormt
En opnieuw ben ik herboren
Ik ben Gevoed en Al en Creërend

Daar! Ik kan nu even rusten en stralen in
De palm van zijn handen de overgave aan mijzelf

Ik trek mijzelf gewoon omhoog - zoals de zon doet -
En spring naar voren met groene ogen open
Ik ben de drager van licht ik beef

Flikkerend en zwaaiend over deze kristallijne
Wateren en ik zeil in mijn gepolijste heiligdom

En het begin is en het eind van alles
Is niets anders dan het begin
De schok van de dageraad beweegt wonderen

Zo genereus voor mij en het cultiveert mij volledig een
Nieuwe kindhereniging herboren in deze mysterieuze wereld

Zal gebeuren bij het ontrafelen van deze liefdevolle unie
Mijn liefde golft door je zachte goddelijke adem
Rijs deze liefdevolle vlag deze kinderen van mij rijs ze op

Rijs deze vlag! Rijs mijn mooie kinderen!
Prijs deze vlag! Prijs mijn geliefde kinderen!

Hoger en hoger [4x in alle windrichtingen]
Ja, ik vind in jou het antwoord op
Alle bestaande antwoorden

DE ERFENIS IN HET LANDSCHAP

De erfenis in het landschap herbergt de ziel om zo
Innige genegenheid te verwerken van de gegevens
Van de meanderende rivieren die bergen slijpen
Het overzien het afdalen en het drenken van de huid
In schitterend zilver satijn de oceaan richt zich op
In zijn kielzog klieven de vissen de golven de taal
Van dansers slingeren de woorden om heupen vol gerief

En het volgen van de gesponnen draad van het ambacht
Van de exploitatie en de echo van de droom van het
Bloemen plukkende meisje die in het zicht van de ontroerde ster
Leven schenkt aan de ruimte van resonantie en in de lijn van
Verwachting wacht op stromingen van toenemende taal
In oneindige variaties klinkt het het klettert het buigt
Alle geboortes van verschijningsvormen om

Tot volle tevredenheid van de winst van de val
Van de gang neerwaarts en het water vult
Het ledige dal het stroomt energetisch
Zonder begin zonder einde bereikt het doel
Het drinkt van het leven
Het bindt alle logische betekenisgevingen
Aan de vrijzinnige gedachte die diep adem haalt

VERENIGDE KLEUREN VAN DRIE WIJZE MANNEN

Sommige enkele dingen eindigen niet
Voordat het begin ontluikt in de oorsprong
Ziet de dageraad onverschillig aan het
Avondrood het schijnt op glazige gletsjers dat
Het laten liggen het lopen voorbij de begeerte
Van het hebben het bezitten van de onbesuisde
Toegang tot het mijne niet bezeten zijn van het [on]eigene
De draad van macht achtergelaten en zo verlost
Van de herinnering het toekomstbeeld het
Tegenwicht zo zwaar het ijzertuig belast
Het gemoed de rug krom gebogen nu verlicht
Een landweg vol diamanten een stroom van
Gedachten afkomstig uit het verlaten hemeloord
Onbewogen wordt de troon bezeten edel
Stenen worden gerold tegen zwaartekrachten in
Gestrand op de grens van heden en verleden
Lichten drie fameuze tinten in gestalten recht samen
Doorboren ze spiraalsgewijs de calculerende sommen
Die zich glansrijk aansluiten bij het kristal dat roteert in
Systeemmetrie en zich periodiek vertaalt tot een vorm

DE VERBORGEN PLAATS

Het ontspannen doek ondersteunt de sprankelende
Ruimte die zich ontdoet van alle strijd geheel
Genereus biedt hij ons nederig aardse
Stervelingen aan om te reizen door te omarmen
Duizenden gouden handen en alle ontberingen
Van vergeten voorgangers zij ontbieden
De legende van de ontvlochten dimensies
Zich neder te leggen en te volgen
De zilveren draad van ultiem vertrouwen
Dat leidt tot het ontluiken van de ziel zo
Zuiver als deze eens was voordat het neder[ig]
Afdalen naar de vallei van de appelgaarde begon
Waar de processie van het wederkerend het bespiegelend
Ontdoen van de 01 | 10 lagen een aanvang kreeg

HET KOOR[D] VAN PUUR VERLANGEN

Het wezen van bestraling verlangt hermetisch naar een land
Waar verscheidene mensexemplaren in overbevolkte steden
Niet meer strijden en vredig tevoorschijn komen in wateren van
Zilte stilte waar de adem zich ontspant diep in en uit
Waar het mineraalrijke bloed cirkelt in rustige bewegingen
De voortreffelijke mens loopt in gezondheid goed
Hij treedt voor het eerst op het podium en spreekt deskundig
Over het beëindigen van de zwijgende teloorgang
Van de geometrische vlinders die zijn achtergelaten op het
Speldenkussen van herinneringen op het lege schilderslinnen
Snijdt het mes chirurgisch door de onbevleete ruimte het
Openbaart de daarachter gelegen dimensie een wolkenvrije lucht
Het koor[d] van puur verlangen trekt de metamorfose hoogwaarts
Het valt volledig samen in en tot zichzelf gekeerd als een

HET ADEMBENEMENDE PAARD

En de kandelaar brandt zijn kaarsen was
Het het prikkeldraad die de geketenden prikkelt?
Het vuur dat de ogen verlicht en verbrandt?
De pijn die pijnigt de liefde die lief heeft?

Je loopt die ene zonnige ochtend bloemrijk door het veld
Je weet waar je je neer en dient te liggen
Je ziet in wolken allerlei vreemde gezichten
Je voelt dat de hoogste tijd ons nadert
Je knikt ja en lacht mij toe
Je smeert honing op je huid om te verzachten

En de zon steekt zo nu en dan ook de bijen
De kandelaar verlicht en verruimt je kamer
Het prikkeldraad zo ben jij niet
Het vuur in je hart verschroeit
De pijn die ons ooit scheidde
Liefde leeft voort in ons lief

Hoe je het ook went of keert
Ik zie niets anders dan bloemen
En adem niets anders in dan jou

Het adembenemende paard rijdt vanaf de
Duinen door de branding waar de vloed stijgt
Die breekt op het strand waar de kinderen
Hun zandkastelen bouwen met een gracht

Om het water om te leiden dat niet veel
Later in een terugtrekkende beweging
Terugkeert in de moederschoot van de dynamiek

Die doet draaien onze ogen in slaap
En de dokter geneest wikkelt het
Verband om je verzwikte enkel

DE ADEM DIE DE BOOM SCHEPT

In dit omnummerde bomen leef'
Zijn veel bomen die geven
Ademende lucht zonder gezicht

Leven zonder te horen
Zonder het vloeiende leven te benoemen
Takken fladderen in de wind

Opgewonden fluisteringen spreken van blad naar blad
Van eeuwen en eeuwen lang durend altijd
Slangen slingeren op en neer

Kleurrijke nieuw geboren vogels zingen ademen in en uit
De apen slingeren de kudde draalt in jouw schaduw
De luipaard valt in slaap door jouw omhelzing

De giraffe reikt uit likt aan je bladeren
Hoog in jouw kroon broedt de ooievaar
De hond plast en je houdt je in zonder klacht

Dan komt de man voorbij met
Zijn cijfers van nul tot negen
Om verhalen te vertellen

De boom valt met een zucht
Noteert het papier in vele talen
Woorden van A tot Z te lezen

Accepteer veranderingen zoals wolken het doen
Duizenden bibliotheken vertellen ons
Wij leven allen dichtbij dicht bij de regel

De herinneringen slaan de bladzijden om
Geven kracht door geest over gedachten
Het dragen van het zaad

Herinner de houten gezichten de huizen meubels kano's
Zijn sappen als bloed voor de man die schrijft zijn woorden in inkt
Het bewustzijn van dees' wereld in de hersenboom en -schors

Als het bouwen van het ruggenmerg
Zo groeien de takken uit de stam
De stam spruit van de wortel van het zaad

Als boom zo man
Man loopt door groene weiden en
Door altijd verdwenen bossen door en door

Man moet houden liefhebben boven alles
Omhels bescherm de boom
Stam de barre grond

Mmm adem in fris de zuurstof
Boom verzorgt dag in dag uit het
Blauwe diep de lucht

Geel het fruit van de bloem
Groen wit rood bruin
NooT [TooN] van mijn natuur

Poumon de la vie
Lung of the life
Long van het leven

Le haleine tu créa
The breath you create
De adem die jij schept

Zoals de vingers van de harpiste
Een geheim zijn
Je bladeren een overwinning radicaal

HET MORFO{ON}LOGISCHE GEDICHT: JAMBECONFITURE

I [De woordenbrij]

Staat veraf
Komt niet nader
Maakt geen deel uit ziet af
Hooft niet echt thuis in dit kader

De regel de zin het vers de rijm
De bellettrie
Behorend tot het eerste
Het bovenstaande kwatrijn

Deze dagen zijn net een woordenbrij
Zoals trombonewoud saxofoonvijver
Aardbeivoordragerij
Associatievoiture pindaroquefort
What-else-kan-er-nog-meer-zijn
Intonatierefrein
Jambeconfiture

Anapest mij toch niet bij de wilgenboom
Roept de dichter uit
En speel Debussy's "La Mer" op je piano
Als tussendoortje vleidt hij in haar oor

Vermoord je liefjes is ook een regel in de dichtkunst
Alleen is hij geen moordenaar

Voorbij-rijd-dichterij
Alles verdraaid als Chubby Checker
Leugens zijn waar rood is blauw zonde is deugd
Plunderen is filantropie entropie is negentropie
Realiteit is nep de berg een step
Tril het schatje tril je verdraaide kont
Hij is een vogel een vlieg-tuig een mensbrein in duig
Deze rijm is gedaan
Mensenrijm van ware binnenaard ontdaan

Zoeken lezen kopiëren plakken verwijderen
Het afpellen van lagen het verkennen van de kern
Vermeng alles opnieuw en opnieuw het herdenken [...]
Het [uit]wisselen van gedachten het differentiëren [...]
Een pap van betekenisvolle [-loze] woorden
Van spliterwten varkensspek paardenhoef geitenvijg
Appeltjes-uit-de-aarde

Knolselderij
Prei
Bosje selderij
Sausij-
sjes

En als toetje
Een extra-tje
Dampende spruitjes
Met
Vette jus
In een kuil
Vanillevla
Met
Friet hachee
Kalkoenei overgoten met
Gesmolten kandij

Van alle vermoedheid na dit verrukkelijke etensmaal
Lei de dichter
Zich neder
Viel in slaap
En stond weer op
Later

Schuift
De royaal bemeten gordijnen opzij en
Kijkt dwars door de dagelijkse gang van zaken
Heen
Door de geruisloze ogeschouwelijkheid
Die aan zijn geestesoog voorbijtrekt

En zie!
De dagdroom wordt bewaarheid
De ijscoboer brengt friet
Graag een zonder
Met mayonaise
Hij vertrekt sneller dan kwikzilver
Onberoerd en meteen
Beroerd tot tranen door het
Poenige gedicht
Poëzie - poëet - poet

II a [Dubbelspraak sprekende politici misleiden]

Dubbelspraak sprekende politici misleiden de burgers zodat de ontbonden steunpilaren van de samenleving waar onschuldige violisten een kwartet spelen naast rouwende weduwen die tot tranen toe geroerd zijn vrouwen die geboorte geven aan kinderen met open ruggengraat klompvoeten gescheurde schedels omdat de geldwisselaars met uranium gifbommen de tuin verwoestten nu onbewoonbaar huilen de vredesduiven en de spiegel van vissen is verdronken in gestorte chemische stromen het snikken door de lage vallei van de verdoemden is opgegaan in een machteloze rottende kankerachtige hel voor de ademlozen en zieke mensen en de duisternis en het afslachten van de oude eenzaamheid en vandaag slikken ze de vergiftigde pil het ijs smelt de uitgedroogde lippen de barstende vulkanen de stralende weelde de verschrompelde huid de brandende vurige droge invasieve plant de onverwacht luidruchtige stad de post-historische bommen vallen meedogenloos en de religieuze canon van de tolerantanten tegen de intolerante waarden de niet-waarde het niet-observerende zielloze wezen valt terug het verlangen om te ademen appel schildklieren de donkere dag komt op op de rand van de verloren horizon het is geen toeval dat dit leidt tot een verhaal dat tot een patstelling van toevalligheden die geen waardige verbinding heeft de ontbrekende tijd is tegen ons behalve dat het getij binnen de tijdlijn komt van het tijdperk na de waarheid stinkende rotte duivelse kaken spuwen het vuur van de allerhoogste leugen de donkere gewelven van het neveling een onwetend opgebouwd labyrint van duizenden jaren dat door de wereld dwaalt een gedoemd levenspad door mist en nevel rolt de koppige Sisyphus zijn rotsblok opnieuw en door verloren markeringen van de eeuwige tijd die verpletteren tegen de kust waar de dood van de diep bespiegelde boodschapper de ontmoedigde bevolking niet meer in beweging brengt niet eens nooit meer

II b De harmonische melodie van adem absoluut

De harmonische melodie van adem uit absoluut
Rijst omhoog in de schaal der tonen en overstijgt
De katoen-wollen lucht een zoektocht resoluut
Naar schoonheid in muziek is bezieling toegeneigd

De osmose in natuurlijk stille stroom
Tussen cel en membraan dun en fijn
Een wederkerend geheel idioom
Een dans vitaal vol leven wervelend zijn

Waterdruppels verrijken vallend de wereld
Met potente voedingskracht trillend puur
Bloemen openen kleurrijke kelken in open veld
Waar overvloed baadt in licht vol [h][v]eilig vuur

De grote Pacific in saffieren kleur kalm en diep
Een canvas waar zonnestrallen dansen en spelen
Is bewogen door gigantische natuurverschijnselen
Wiens staarten donderend slaan golven weg: zwiep!

Machtige slagen beroeren het hart van de oceaan
Een symfonie van opwellende wervelmacht
In de diepten waar koraalkastelen stevig staan
Vibreert hun aanwezigheid hun geestespracht

Het water barst los in zijn kielzog een donderstorm
Waar dolfijnen sierlijk het waterballet betreden
Hun vrolijke lied een verhaal van tijdloze vrijheden
Een levendig leven gevierd in uitbundige bloedvorm

Een kever rolt een kluit aarde met geduldige kracht
In de Vallei der Koningen waar een diep geheim ligt
Een klein wezen dat werkt moeiteloos dag en nacht
Een bewijs van eindig leven onder hemel in vol zicht

Een bruine beer sluimert in langdurige winterdroom
Over gouden honing een lente vol heerlijke suikerstroom
In diepe slaap een vredig verborgen plan heel antropomorf
Een belofte van wedergeboorte op vleugels uit bijenkorf

De antilope met pasgeborene in moederlijke hoede
Onthult de belofte van een wereld die helder en nieuw is
Uit liefdevolle moederschoot de foetus metamorphosis
Een tedere band voor altijd warm waar melk weldoorvoede

De glasvlinder een delicaat gezicht in vlucht geheel sreen
In dans vol leven een cadans licht vrij en ongebonden
Een kwetsbaar wezen dat vliegt hoog enkele weken zo alleen
Vleugels vol verlangen voor iedereen te zien geen doodzonden

Een speelse vos rent over gras met sluwheid in zijn ogen
Leert ondeugd van moeder wijs stoutmoedig als in kluchten
Over het groene veld rent hij weg onder azuurblauwe luchten
Een trukendoos vol verhalen over zonlicht en ineens gevlogen

De astronoom met ruimtetelescoop op bergachtig land
Bestudeert sterren uit sterrenstelsels ver weg lichtjaren
Een kosmische dans uitgevoerd door onzichtbare hand
Miljarden jaren geleden gemaakt uit hemels openbaren

In een glazen kathedraal helder vol lichtstralen
Klinken Chladni patronen van de idiofoon
Een octet resoneert in wonderbaarlijke vocalen
Een koraalkleurig koor klanken in octaven toon

De keizer gekleed in hermelijn wit betreedt heel vroom
Zijn spiegelpaleis waar reflecties glinsteren in sterkstroom
Duizend beelden oogverblindend zicht uit X-Y chromosoom
Zijn innerlijke schaduwwereld voerspelt majesteits droom

De voetballer met krachtige trap in zijn rechterbeen
Stuurt de bal voorbij de hand van de falende keeper
Een perfect schot het net slaat strak wat een zwieper
Het publiek barst los vrolijk juichend: “Wat een fenomeen!”

De sirene van de brandweerwagen met doordringend geluid
Over de Champs Elysée een Doppler-roep heel luid
Een orkest in beweging dat van marmeren muren weerstuit
Tegen klassieke gevels vol schoonheid staat de bruid

Geliefden kussen elkaar onder Eiffeltorens gratie
Een geheime ontmoeting onder zacht licht van de maan
Een gefluisterde belofte in beweging van de cirkelbaan
Hun genegenheid een baken dat spreekt van unificatie

Gala sierlijk in kleurrijk Geisha kleed uit mooiste zijde
Bewondert haar schoonheid fijn en eerlijk geweven
Uit dunne rupsdraad een meesterwerk vol leven
Rond vlintert de prima ballerina en hij verleidde

Met geurige oliën zacht en warm beroer in cirkelvorm
Elke centimeter van haar een genot om te aanzien
Een sensuele massage een kalmerende storm
Het strelen van haar lichaam een reis door feminien

In de tuin perzik pruim een zoete opwinding is het niet?
Weelderige sappen stromen over neus kin en volle lippen
Een voorproefje van zomer onder zon heet vol puur dynamiet
Zo'n sensueel genot voedzame druppels uit de tuin van Zen

De zonsopkomst breekt op de kust van de vulkaan
Op het zandstrand beuken golven onder zilveren maan
Een wonder om te aanschouwen het licht is altijd aan
Aarde de hymne van natuur voor plant dier en wij humaan

III [*Alsof het*]

Het er iets toe doet
Het er niet toe doet
Het er om gaat
Het er niet om gaat
Het eerder gebeurde
Het nooit gebeurde

Het het begin van het einde is
Het het einde van het begin is

IV [Tenzij alles]

Alles er toe doet
Alles er niet toe doet
Alles ergens om gaat
Alles nergens om gaat
Alles is gebeurd
Alles moet gebeuren
Alles een begin-einde is

V [Want tijd]

Tijd is rijp / Tijd verdort / Tijd slijpt / Tijd ontdooit / Tijd draait / Tijd
gaat rechtdoor / Tijd smelt / Tijd vertraagt / Tijd versnelt / Tijd sterft /
Tijd ademt / Tijd gebeurt / Tijd loopt achter / Tijd stopt / Tijd drupt / Tijd
droogt uit / Tijd is relatief / Tijd vertakt / Tijd continueert / Tijd verdraait /
Tijd kruipt / Tijd loopt voor / Tijd varieert / Tijd verlengt / Tijd balanceert /
Tijd bezielt / Tijd is sluw / Tijd tikt / Tijd groeit / Tijd vermijdt / Tijd
begraaft / Tijd baart / Tijd is nu / Tijd is niet

VI [Omdat wij]

Wij er toe doen / Wij er voor gaan / Wij plaatsvinden / Wij groeien /
Wij ontdekken / Wij herinneren / Wij vergeten / Wij ontbinden /
Wij aanschouwen het einde vanaf het eerste begin

VII [*Zoals*]

De pit zich vol regen zuigt
De duif in de tuin afdaalt
Wij samen oud groeien
Wij leven in harmonie

Zo nadert de dageraad
Met vleugels gespreid

De zon omarmt het
Morfologische ge[z][d]icht hoopvol
En hij kust de lezer
Aandachtig wakker

De nachtmerrie
Is niet de hengst
Van het ochtend
Gloren

De pindaroquefort
Is niet de krachtige rots
Overgoten met een chocolade sausje

Waar de branding
Zich op stukslaat
Of het sterke dubbele fort
Waar de toren wisselt

Met de koning die op een door
Schapen getrokken strijdwagen gezeten
Gesmolten kaas van de bedelaar steelt

Over de jambeconfiture zal
Deze dichter zwijgen
Tot in zijn graf

Tenzij de lezer
Er grof voor betaalt

Tevens is het een feit of
Misschien ook wel niet dat
Deze laatste en eigenlijk

Ook alle voorgaande zinnen
De woorden die tussen
De regels opvallen

[Niet] overeenkomen
Met de werkelijkheid
Zoals deze zich aan dichter
Dezes aandient

In deze tijd van de dubbelgangerspraak
Waar de afwezigheid aanwezig is
Of andersom
En
Ons laat dwalen in het [in]zicht van
Ons innerlijke [on]vermogen

ADEM IN DELICATE LUCHT VOL VERLANGEN

Ik adem vol verlangen jouw delicate lucht
Mijn ware essentie gevoed in vurige zucht
Je vult mij op vol vat geheel compleet
Mijn bonzend hart slaat over in vreugdekreet

Je voedt mij krachtig diep met ambrozijn
Wijl rijke slaap gegoten in schaduwgeheim
Ik verslind je overdrachtelijk met hongerig hart
Maakt ons geestwerk één vol maximal art

Ik grijp je stevig vast in mijn bereik
Verloren in de haven van je lieflijk gezicht
Reik je uit naar mij een hand uit dromenrijk
Leid mij verder in ochtend puur waar licht

Beweegt met mij in een goedaardige dans
Omarmde lichamen in perfecte lijn in trance
Ik geef mij over aan jou je wil geschied
Je zoete liefde ligt altijd in het verschiet

IN DE TUIN WAAR BLOEMEN ZACHTJES WIEGEN

In de stilte van prachtige bloemen wordt gezoen gehoord sacraal
Lieve Venus staat een visioen haar levensessentie diep bewogen
Op gouden schelp en azuurblauwe zee bloost zij en zon de ochtendstraal
Haar marmeren vorm glanst een gebeeldhouwde godin uit schildersogen
Cupido schiet met gretig doel op drie Gratiën door dans verrukt
Hun gelach wervelt een refrein zingt akkoorden uit gloeiend licht
Mercurius in vurige mantel met caduceus op doek van kunstproduct
Leidt het rijk van vrede waar kunst en schoonheid bevredigd

Door doolhof groen slingeren Flora's kinderen ze vertellen verhalen
Bloemen stijgen op in lucht koel fris een tapijt van natuurs idealen
Iedere bloem een belofte ligt naakt de melodie van trompet en theremin
De dans van levens zoete snaar trekt aan de dageraad de mooie koningin
Met haar gesponnen goud een hemelse kroon allen treden in haar zicht
Diep haar zinvolle blik vindt een bewust rustige ruimte vol met klankdicht
In ogen van grenzeloze luchten verblijven duizend geheimen de l'amour
In iedere opkomst van bloesem dansen ze in het zicht van belle de jour

De keizerin van lente ontwaakt kleuren ontmoet fluitspelers ochtendgluren
In het gewijde uitzicht van de tuin ligt haar ware ziel en zucht bekoren
Onder een vrolijke boom heerst een episch gedicht vol kleur zo sereen
Het geven van kusjes waar onze harten verbinden en strengelen ineen
In heilige kunst van Venus tuin staat mijn hemelse godin in bloemenperk
Elk moment een wedergeboorte vers op canvas geschilderd meesterwerk
Van natuur een aard die niet dooft waar heel de mensheid samen is
Onze viering van moeder Aarde deze betoverde plek deze syntaxis

LOOP BLOOTSVUETS ALLEEN VOOR HEN

Loop blootsvuets zachtjes op gras verborgen in dauw
Wolken drijven over in stilte zoals zeemeeuwen doen
Wilde paarden omhelzen elkaar op het weidse lege veld
Ze galopperen weg het droge schip zeilt naar de zoute kust

Kinderen poseren en verwonderen waarom de wind van tijd
Maakt hen vallen in warme omhelzing en lieve armen
Van een lachende man zonder bekend gezicht maar te goed
Die vloog over witte bergen over de brandende woestijn

Alleen voor hen

Een gans spreidt zijn vleugels schudt zijn veren
Een rups ontvouwt zijn armen van suiker en rijst omhoog
Een slang schudt los zijn huid de aarde weet wat te doen
Palmboombladeren wiegen gedreven door de zeebries

Parels en stenen zinken naar de bodem van de kristallen zee
Velden vol koraalrif stralen zulk een kleurrijke kustlijn
Lopen op water was een gemak die typisch zonnige dag
Houd mijn adem in diep de golven van boven vallen in/uit een

Alleen voor hen

Het spinnenweb in de hemel volgt patronen tekens eeuwen oud
Getweën wervelen ze over zand en ik geniet van hen
Kijk diep in azuren ogen schijnen eeuwig bloeiende sterren dansen
Overdag en 's-nachts val ik in slaap ontmoet met mijn maker

En zij zulk een lieflijkheid!
Zo'n zoetheid jullie beiden
Geheel stralend geluk vol ademend
Het universum vertelde mij daar te gaan

Alleen voor hen
Dus ik ging daar
Alleen voor hen

DE HUID VAN MIJN AARDE EN DIE VAN DE OCEANEN

De erfenis van breedte- en lengtegraden
[de afstand gemeten in mijlen tussen west oost
noord zuid in welk landschap dan ook]
Verwerken de [onze] gegevens en die van de huid
Van mijn weerbarstige aarde en die van de oceanen
Het district van het leven in actie en verblindende lampen

Een sterke schijf van goud een zilverzacht
En veel getinte stipjes oefenen hun krachten uit
En keren gelijkaardig terug wederom
Van het uitzonderlijke wordt verslag gegeven
Door de draad die hengelt naar de ware
Exploitatie van het eerste ambacht

Wij leven in eindeloze zeeën in het kielzog van vliegende vissen
Wij die ademen in de matrix van de samenzwering der lijnen
Wij herhalen de nimmer verloren reeksen die getalsgewijs
In herinnering brengen buigen en geboorte geven aan de
Oppervlakte van zelf en de expressieve gedachten van de dansers
Bewegen tussen velerlei kansen en de uitoefening van verlangen

In het midden van bloeiende lotusbloemen verschijnt
De almaar toenemend stromende taal van bewegingen
Worden bewandeld slingeren tot ze bereiken het doel van
De evolutie [dat is ons er zijn] schijnt en varieert
De vasthoudende maatverhouding spreekt tot eenieder
Zijn modellen bewegen tussen verslaglegging en middelen

Tot verandering zijn verhalen dringen door in de neocortex
Tot de DNA een droomduiding het virtuele spel van de toekomst
Zoals die wordt voorondersteld is ontwapenend

Zoals het meisje en
De jongen zijn
Als zij samenkomen

ADEM DE VITALITEIT IN IEDERE CEL

Bij de toegang naar zee vibreert een geruststellend kloppend hart
De zachte nachtwind speelt vrije jazz op blink en schitterend koper
Zilvermeeuwen zweven gespreid boven het zwarte waterlint
Het innig kussen van elkaar op de kade van de zeehaven

De vurige stroming van de liefhebbers duikt duizelingwekkend
Diep en vanuit eeneiige vrijmoed en kozend zaad vloeit het
Het stroomt royaal het bloed door acht gespierde kamers
Van gelijkgestemde aard de wervelende straal die
Onze wereldse taken gewillig ontsteekt

Het gewervelde dier ademt de onmetelijke vitaliteit in alle cellen in
En de aanzienlijk gecompliceerde drijfveer verklaart aan de
Welklinkende menigte die alle wereldse handelingen omvat
Dit zijn de verrichtingen die aan eenieder opgedragen zijn

Het middernachtelijke uur slaat - zo is haar duistere taak -
Het verbeeldt magisch realistische schilderijen speels
Wijnranken luchtballen mieren eierdooiers opengeslagen pupillen
Waarin het leven weerspiegeld wordt van eerdere ingezetenen
Die liefhadden boven alles de stroming die leidde tot de

Vraag
Wie bent u?

Ik ben de man met die ene vinger
Die wees

CONDUCTOR

Ik verwonder mij over hoe
Het elektrisch magnetische universum
Het direct kenbare van de
Eigen existentiële grenzen

Het twee componenten plasma
Van tijd en energie
Produceert als bijproduct
Zomaar willekeurig [?] materie

En ik maar denken dat [...]
Daarom gaat het de eenvoud
Van het water de isolator
De natuur zoekt altijd

De een [1] voudige weg
Objecten bestaan niet
Wat ik als subjecten waarneem
Is in de werkelijkheid

Een vertraging in de tijd
De basis van de grondgedachte [...]
Is dat tijd en energie
Maat-e-rie vormen

En het concentreren ervan
Hoe mooi het vibreert en straalt
Het is waar dat wij
Slechts geleider zijn

En hoe wij in
Het elektrisch magnetische
Universum
Verkeren

ACTIVIST

De mondiale elites geloven dat de aarde van hun is
De rest van ons zijn nutteloze eters
Vee dat moet worden geruimd
Een nieuwe orde om de planeet te redden

Er zijn niet zoveel elites
Enkele miljoenen een paar duizend misschien
Maar ze lijken
Alle kaarten vast te houden

Dat is wat ze je willen
Geloven de waarheid
Is zo lang als
Zij het verhaal beheersen

Ze houden de controle over
De hefboomen van de macht
Houden de matrix in stand
Ze regelen dit allemaal

Door angst en controle over de gedachten
Met de hulp van medeplichtige
Bedrijfsmedia
Van wie de meesten zich niet realiseren

Dat ze de ruiming niet zullen overleven
Als alleen de individuele mens
Kritisch zou gaan denken en
De werkelijkheid centreren rond

Hun lokale gemeenschap dienstbaarheid
Aan andermans denkwijze aanneemt
En begint te internaliseren en rationaliseren
Gebeurtenissen in plaats van ze te externaliseren

Zo zouden ze snel de angstfactor verwijderen
Deze aanpak zal nodig zijn om de mensheid
Op pad te zetten naar een betere toekomst
Dat is waar de ontwaakte bevolking naar streeft

WAT STAAT ER OP HET SPEL?

De diepe staat is een wereldwijd netwerk van multinationals
Van centrale banken spionage moord oorlog zijn
Huurlingen voeren destabilisatie campagnes uit
Van chantage en afpersing

Met kindermisbruik en mensenhandel
Van drugshandel
Van bewapende aanvallen
Het is witwassen het is corruptie

In de hoogste niveaus van de samenleving
De NSA bespioneert
De diepe staat controleert de media
Het controleert de inlichtingendiensten

Ze controleren alle distributielijnen
Van de CIA FBI MI6 Mossad en noem ze maar
Op alle coaxiale communicatielijnen
Van het bespioneren van spionnen en de bewakingsstaat

Zijn diensten en hun infrastructuur
Deze agentschappen zijn allemaal gebouwd
Op het Britse inlichtingenmodel
Het is verdeeld en sterk opgesplitst

Zijn niveaus functioneren als een trappiramidemodel van
Autoriteit de monarch regeert is slechts het gezicht van
De hoogste steen hoe dit uitpakt is eenieder een raadsel
Deze psychopaten zijn slechts de façade van

Schurk elementen in de diepe staat zij zullen niet stilletjes gaan
Als ze niet worden aangepakt verdwijnen ze om weer op te duiken
Op een later tijdstip met slechts één objectief
Chaos creëren daar houden ze van

Het zijn die geselecteerde zeer verzuilde criminele
Puur kwaadaardige schurkachtige elementen
Aan de top van de diepe staat die de controle hebben gehad
Over alle executies van presidenten en hebben verschanst

Zichzelf eeuwenlang en weigeren de controle uit handen te geven
Het zijn de zwarte hoeden versus de witte hoeden
Het zijn de criminele dynastieën van economische oligarchen
Deze moeten vallen en wij zouden ze moeten weigeren

Het is de verlichte mensheid die op het spel staat

DE GESLEPEN FACETTEN VAN DE HOOGSTE ALWETENDHEID

Het [n]iets object/subject ontwaakt vanuit zijn introspectie
Het ontketent het draaien de ideeën worden goed doorzien
Het ervaren van de heelheden gaat feitelijk vooraf
Aan de voorstellingen als waren ze ware gevoelens
Die individuen elektrografisch in samenhangend zonder
Afgescheiden bestaan van de unieke personificatie beleven
Allen geven aan elkaar de volste vervulling in het schenken
Van het ontspannen samenzijn in beleefde geestigheden

Ben zelf in het zijn ben het benoemen van de voortgang
Naar zelfonderzoek ben het ontwaken van de reflectie
Ben het universum ben het individu het ons het zelf
De gehele mensheid het verleden die toekomst de ruimte
Ben het nu ben geen bedrog geen illusie ben deze heeheid
Het iets de iets de speelplaats van het doorzien ben het erkennen
Van de verbondenheid ben in rust ontwaak gewillig in het stelsel
Dat vooraf wordt gegaan door de bron van het paradigma

Ben het zelf door en door in het element in het singuliere zijn
Ben het ene individu in het zelf zijn is de bewustheid van de wereld
Ben die persoon die al het geluk omarmt verzet mijzelf niet tegen
Allen alles ben overal ben het tonen van het zicht en ben
De weerklank van het optische ben het verbonden zijn geen
Voorzetsel vooraf ben een een een cirkelgang om in het zijn
Te zijn betekent dit steeds te worden tot dat-wat-is
Ontdek ontwaak ontsta ontluk in liefde leef! leef! leef!

De lokaliteit is verbonden en het rhizoom doorboort het verlichte
Onderhuids het doorziet grondig de aard en continueert het geheel
Van alle geslepen facetten in verenigde aspecten ben
De grootste ervaring zelf [ons wij] en ga voort mijn gang onderzoek
De overtuigingen van de betekenis van het ontstaan het binden het
Aarden van mijn soort ben het vestigen van ervaringen
In het landschap ben het individu het stralende voorbeeld
Van de zichtbare drang uit de ontlukende bron

Mijn wezen is niet alleen en de vraag der werkelijkheid
Van de hoogste alwetendheid in al zijn bespiegelende vormen
Is geen bedrog verlies mijn eigen illusie ben de ader die ontspruit
Bovengronds vanuit de wortel kom samen in dezelfde wereld
In de vervulling van het voorbeeld geven ben de stralende
Verbeelding van de eenvoud die ontstaat wanneer ik tuur
In de spiegel van de verlichte oceaan die voorwaarts dringt
Als die verschijning van het begin-einde-begin en mijn zelfbesef

HET GLASGORDIJN VAN 1000 ZILVEREN SPIEGELS

Ons verhaal is het resultaat tussen geen betere
Dan deze een imitatie van een ander beroemd
Nieuwsgierigheid is de stuwende kracht voor de zoeker
Naar het naakte bestaan het wederkerende getij
Ontdekt het aanwezige leven in zijn binnenste kern

De grenzeloze liefde vibreert nog niet kleurrijk en hij stroomt nog
Niet oh zo haastig in de violet zijden oceaan van oneindigheid
Het verdrinkt gulzig ademloos in het begin van de ruimte die
Wordt bewaakt door het hoofd van ultieme waarheid een detail
Van zijn oog wordt gereflecteerd in het ultramarijne monochroom

Hij vermoedt behoorlijk goed te functioneren in de lichtcondities
Van het gloedvolle er zijn zodat het rustige bestaan zich opoffert
Dierbaar voor een ander zijn visie vormt de mal van de stille zee
En binnen in het melkkleurige glas slaapt hij diep
Zonder te bewegen tussen het ongeboren kristallen koraal

Klokken van wijsheid herkennen de legende
Van de onzichtbare hand die snaren wil laten zingen
Over stoute krommingen in twaalf toonsoorten
Nimmer heeft hij de zon zien rijzen in het midden van de nacht
Hij ontdekt dat het meest wonderbaarlijkste meer waar is

Dan de lelijkste leugen hij lijnt vingers op snaren en het brandpunt
Spreidt zich uit fris vibreert hij voor de onwetende massa die nog
Niet in leven is gesteld de bestemming is bloeiend in het zicht van
De bevoordeelden die een glimp mogen opvangen van het brein
Dat ontluikt uit de wereld van stilstand het [sur]reële verhaal van

Het eeuwige leven begint met het eerst vibrerende woord
Hij vermengt het al hij vermengt het al opnieuw en opnieuw en
Opnieuw [herhaal] alle ingrediënten vallen verdeeld en samen
Hernieuwd in een waarachtige formule landschappen beginnen
Te zingen in harmonie met elkaar vanaf lange afstand

De stiptheid van tijd arresteert ons vanaf de eerste instantie
En wij allen voelen dat het geen toeval is dat er leven is gestopt
In enkele in droogtint geverfde woestijnen waar zandduinen
Fluiten als pijporgels en het glasgordijn van 1000 zilveren spiegels
Zingt zelfs als hij uit toon is met onbekende tekens

Uit de allereerste tijden

Hij had vele opeenvolgingen en
Uit het ledige kwamen wij allen en
De bron van omstandigheden
Tussen de zingende planeten en
De vrede van de hemelen

Stroomt vanaf die schone dag
De hemellichamen weten hoe hun
Vereiste identiteit verbonden blijft aan
Het gezelschap van de glorieuze symfonie
Van zilverstukken en gouden ringen

HET IN DE ADEM GELEGENE

Mijn ene substantie is bezweken onder het gewicht van de wereld
De laatste schotels ontvluchten het aardse geweld de verraderlijke
Weg die aandrong tot een gedrag die afstand nam van het ware
En de tragedie die voor onze ontwijkende ogen de deuren sloot
En zodoende bewezen dat wij zijn ontke[t][nn]ende wezens
Die zich slechts halfweg thuis voelden hier op deze aard

Verlangend naar het andere het achter de adem gelegene

Angstig om te tonen het ware gevoel
De onrust die het mensengedrag teweegbracht
Werd zoals bekend is ontkend door wrede vervuilers

In mijn Rolls-Royce Silver Shadow gezeten is het prettig mediteren
Over het paradijs en de camouflagenetten die de gelovigen
Gespannen hebben over hetgeen te wachten staat als je maar
Gelooft in het eind doel waar het dan ook gelegen is maakt
Niet uit de makkelijke straat waar ik niet hoef te parkeren
Voor de onvermijdelijke gevolgen die plaatsvinden
Als de laatste zucht het zicht ontnemt tot de tuin

Het voor de adem gelegene

Mijn hand ligt op het gouden stuur de golven breken op de kust
Ik oscilleer tussen het ware het onware de nieuwe horizon
Ontkoppel de blauwe zaal

De schets van de kamer van de geboorte van de hypothese die de
Hypofyse teweegbrengt tussen de [on]even zaak en de stromingen
Van de grondwet de kortsluiting tussen het zwakke het sterke de
Lamp diegene in het centrum het [on]geziene in de stromende tijd
Is [on]hoorbaar de klokken die huizen in de boom van het leven en
De glorie van de komedie der krommingen maakt dat
De vioolsnaren trekken aan de houten stenschroef

Van het heden het verleden van het nu in dit moment
Die ene tussen twee ademtichten gelegene

HET ISOPERIMETRISCHE QUOTIËNT

Het eerste karakter en zijn vrolijke schaduw
Dansen over de vijver van genoegzame troost
De zoon schuilt in de holle buik van de
Danseres de echtgenote van de astronomische
Schaal die haar geworpenheid in de wereld vocaal
Ondersteunt dankzij trillende lijnen van gespannen web

In het vierkant van fortuin ligt het isoperimetrische
Quotiënt opgesloten zo ook het woordenboek van
Definitieve toekenning die wordt aangeboden
Aan de echtgenoot van het licht die zijn ring van vuur
Indrukwekkend laat dansen over haar ongeboren ronding
Haar toekomstige kind is slechts een erwt nog niet in

Werking gesteld om planeten te draaien en de zege van
Vitaliteit zendt een signaal uit naar de schoot van
Gevleugelde en vol leven zijnde bloembladeren de vuurvogel
[Ooit ei] schetst het dilemma tussen de eerste illustratie
Van de context van het figuurlijke en de
Enig ware realiteit het goddelijke gezang schat in

Hoe het woordenboek van
Ontdekkende elementaire mineralen
In gang wordt gezet

Het heelal verdampt
Waar het zich bevindt
De detective zal het weten

ORPHEUS & EURYDICE

Een onafhankelijk medium creëert zonder enige hulp
Is het universele koor van opperste verdienste
Het omvat de klanken en kleuren die bepalen de hoogte
En de diepte van de onbegrensde omheining [die niet is]
Wat is het sleutelwoord dat alles aan het licht brengt?

De praktijk wijst uit dat de hypothese van de cirkels driehoeken
Bevatten van innige [dat is innerlijke] waardigheid
De wil van het toekomstige geeft een draai aan het effect
Dat de berekening van de toonladder begeert

Kunt u hem [het] horen? De eigenaardige waarnemer en
Weergever van het hemelgezang tokkelt zijn liederen!
Wie weet wie deze kwestie heeft blootgelegd mag het zeggen

Wat heb ik geproduceerd?
De gave van harmonische structuur!
Het wordt [n]immer voltooid

De diachronische bepalingen van het universum zijn zo-even
Begonnen het stemt zichzelf overeen met het tikken van de klok
De muziek en het schrift van de cijfers 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 bevrijden
Het geestelijke wezen en plaatst ze in de topologische ruimte de
Grenslijn wordt geheel dubbelzinnig ontologisch doorbroken [Ø]

“Wat bent u aan het spelen?”, vraagt Eurydice met een stem uit
Het diepst van haar Solar Plexus haar vraag rolt heuvelafwaarts
Als bliksem schicht de hele weg naar een verhelderde vallei

De gedachte en de verpleger van vrijheid [ver]binden de patiënt
Aan het [lachende]-[huilende] lot van het ademende levensverhaal
Aan het verschil dat wordt bepaald tussen recht[vaardigheid] en
[On]recht Orpheus [daar is hij!] heeft alles al geleerd hij kijkt niet
Meer terug naar het landschap van zijn oorsprong waar hij van houdt
Hij behoudt universele heilheid hij omarmt met heel zijn hart

Zijn instrumenten zijn stem zijn liefde Eurydice

DE EERSTE SNAAR VAN SUBLIEME VERBINDING

Ik ben het echt
De idealisatie
Van het ene idee

Duizenden vormen
Miljoenen figuren
Nieuwe ene idealisaties en

Hernieuwde openbaringen ontluiken
Vinden erkenning in het innige antwoord
In het vocabulaire van de dansende omkeringen

Het salvo van willekeur verdwijnt
Verblindt door zijn eigen frequentie
Rijst de onmetelijke gedachte verlicht

Uit de schoot van de erkende trilling
De eerste snaar van sublieme verbinding
Koppelt het bewustzijn

Aan de zoektocht naar vrijheid
Die verborgen ligt diep in de innerlijke reflectie
Van de creatie door het zelf

HET VERLOREN GEDICHT

Kijk naar mijn leef ik ben niet een ding trek duw en gooi maar weg zoals het jou belooft ik heb een hart een lichaam een ziel vol liefde te geef geef het iedere keer als wij ontmoeten als ik schrijf als ik denk aan jou ik deelde het leven met jou ik vergeet het nooit het wonder van jou en mij ik heb groot respect voor jou je weg in het leef toon het aan mij zo ook als ik naar ons kijk ik zie het ware zelf ik zie de reflectie in een spiegel diep van binnen zijn wij de oceaan van het leven licht en liefde zonder enige grenzen uit de diepste duisternis van onwetendheid verlicht het de andere zijde in onze levens hadden wij een wonder te delen wij kunnen samen zijn verdedig angstig om een man lief te hebben je kiest een man scheurt hem in stukken neemt je voordeel alles van mij dumpt mij nadat je kreeg wat je nodig had de hebzucht het accepteren wanneer toewijding aan je gegeven wordt is de sleutel die je bevrijdt maar nu ren en ren je over de eenzame weg van desillusie reizen reizen nooit meer thuis kan niet accepteren je hysterie en egocentrische zelf ik ben geen werktuig voor je het is niet zoals je bent het toont alleen de schaduw de angst voor de tederheid om te accepteren om eeuwig geliefd te zijn wij kunnen hebben en delen zoveel plezier de weg zoals het begon de meest vreugdevolle momenten uit ons leven je kinderen thuis zij zijn de dans diegenen te delen dag in dag uit de zon overal ik wil met je schuifelen romantiseren het belichten van de kandelaar in het huis samen naar de opera zingen vol puur geluk de meest romantische aria alleen voor jou ik wil je geen pijn doen ik wil zijn komen met je lopen in tijd met je samen niet apart altijd apart ver weg nooit een keer samen dood mij mijn hart ik val kruip over de koude vloer mijn lichaam huilt mijn alles mijn prinses mijn koningin ben jij het beste in jou en in mij echt het kan wonderbaarlijk zijn je weet er alles van duw niet omhels ik wil je shamponeren praten overheerlijk koken liefde maken op een zacht tapijt tot de ochtend komt te buigen voor de lotusvoeten van mijn geliefde oh hinde rijk je hals uit naar mij ik leef niet in het verleden het kan zo waar zijn in een paar dagen met Kerstmis Nieuwjaar in juni wat de neuk is er mis met ons? oh nee ik heb geen tijd ik ren ik vlieg ik heb 't druk nooit tijd voor mijzelf om te kijken naar mijn leef om mijn binnenste zelf te vinden de telefoon die rinkelt ik moet er vandoor vergeet over mijzelf altijd aan de goudhonger te denken geld schatje eens per jaar ben ik vrij vakantie in een flitsend hotel bewakers voor de deur die mij beschermen om vrij te zijn schema afspraak zaken ren ren ren buiten adem huis hypotheek auto benzine winkelen parkeren fabriek is zeer belangrijk ja het is ja de hebzucht ontknoopt de jaloezie de onzekerheid het ontdoet alle vreugde die kan zijn waar wij kunnen zoveel plezier hebben schijnen als de zon dagen weken jaar in jaar uit

oh laisse moi [oh laat mij] vis ta vie [kijk naar je leven] oublié moi
[vergeet mij] tu dit [zeg je] écoute ma voix fidèle [luister naar mijn trouwe
stem] pourquoi chérie m'avoir cette affront? [waarom liefje beledig je mij
zo?] c'est une mort cruelle [het is een wrede moord] une vie sans toi [een
leven zonder jou] une épée à mon coeur [een zwaard door mijn hart] mais
qui mais non [maar ja maar nee] jamais un autre jour avec mon sacré fille
[nooit meer een andere dag met mijn heilige meisje] l'amour un jour idéal
[liefde ooit ideaal] ta coeur une pierre [je hart een steen] mijn geknakte
lichaam plant een fallopia voor je vol van vuur nieuw leven ik bewater de
plant drup voor drup week in week uit jaar in jaar uit het groeit is levend
en bloeiend voor jou

Nu de bloemen
Zijn verwelkt
De bladeren gevallen

Je rozige lach
In de diamanten hemel
Zegt gedag

DE NIEUWE ORDERLIJKE EENHEDEN

Een hedendaagse roman trekt door een bergachtig gebied
Waar bepaalde verhaallijnen van postmoderne criminelen
Trots en hooggeëerd zetels bekleden met buitenissige motieven
Vol van rots en klimtouw zij buigen voor de president

Van de onderwereld uit de metropool waar winden ijzingwekkend
Waaien over het ruw golvende meer en hij bevestigt stellig de
Veranderingen en de toevoegingen in de fundamentele wetboeken
Hij geeft instructies voor het lust opwekkende materialisme en het

Internationale leger van goed betaalde vrijwilligers trekt binnen
Door het verrukkelijke gebied vol verdovende middelen waar ze
In beslag neemt het grove spel van de handel in het uitgeven
Van opiaten die de zieke keuze arts in zijn verslaving bevestigt

De dag van de slag om de aarde die door menig oorspronkelijke
Inwoner werd voorspeld volgt uit het dilemma van menselijke
Onzekerheden over het vernuftige het hebben of niet en die zich
Eenvoudig uitbreidt tot onbehoorlijk handelen en zich geheel

Eenzaam van de oorsprong afsluit de woordenschat van de eerste
Souffleur vertelt overtuigend over de verrijzenis van de ijdele
Aardvampier die met een aap op zijn knie maar al te trots aanbiedt
Kostuums oliebronnen waterpijpen speldenkussens glas geweren

Spiegels schedels goudstaven de misdadige politicus die het
Heldendicht van macht geheel distinctief interpreteert op het
Festival voor de rijken der aarde weet zijn publiek te
Overtuigen van de [kunde/schuld] van de non-conformist

Laat men na om zijn advies na te leven dan zal
De toespraak van het rokende geweer die ongevallen
Bevestigen die wereldwijd de musea van vrede onterven
En bibliotheken vol wijsheden verbrand achterlaten

Waar rollen schrijven over leeggeviste zeeën en
Het ware diepzinnige leven verborgen achter sloten
De familie van mensen kijkt vol geluk reikhalzend uit
Naar de uitzending over bepaald nieuwe orderlijke eenheden

DE FILTER VAN HET DOORDRINGENDE LICHT

De oorsprong bron zijn wij de connectie het al in al het geheel
In totaliteit de hypothese van de eerste wetenschap omvat
De zilveren horizon en in een kostbaar glas weerspiegelt zich
Het mysterie en het breken van het bevroren scherm
De dwangmatige gedachte verdwijnt geruisloos
Geheel in het luchtledige

De levens die wij schrijven zijn heerlijke kruiden
De groeien oververzadigd en diegenen die landen op
Deze blauwe aarde eten vreugdevol van het zware land
Vol groenten en fruit en wij ademen in de puurste lucht
De affectie de trillende vibraties doen het al opnieuw en
Opnieuw het dansen over hoge heuvels en door diepe dalen

Het masculiene komt diep het zaad ontspruit in de zachte
Schoot van onsterfelijkheid de schil van bescherming zal
Zorgdragen voor het kwetsbare leven het afhankelijk zijn
Van de straling van verlangen het in leven zijn bloeit bloesemt
De embryo groeit onderhuids breekt binnenste buiten door in zicht

Een dag vol geluiden de foetus verliest het vlies van verbondenheid
Het beklimt het vleesrijke leven de openbaring van velden
Vol van doorschijnend kristal droomwolken wervelen over
Het mentale reiken naar de sferische ster het landen van de
Ware essentie de voorzichtig bloemrijke verplichting

Het lichaam de filter van het doordringende licht dat stijgt
Naar boven beneden onze ogen zwelgen helder in volle kleuren
Hart tot hart oog tot oog oor tot oor de levende liefde in zicht
Onze voeten nemen stappen zonder spijt onbeticht
Lopen wij affectief zetten onze luisterziel zo zacht
Op wollig mos vol innige tevredenheid

DE POLITIEK VAN ONZEKERHEDEN

Het land de lucht de zee herinnert ons aan die uitmuntende
Koren die zingen in muzikale woorden in notenschrift over
Wereldrevoluties van het hijsen van het ijzeren gordijn en
Over het haasten naar de geschiedenis van ons lot
Nooit eerder werd zulk een origineel symfonisch gedicht
Verzonnen over onze welverdiende erfenis die blijft gelegen
In diepe zakken net als de onwillige glimlach
De wild stampende klipper van de gelukkige rijkaard
Klieft de hoogste golven zodat het gemakkelijk parkeren is
De geldkluizen tussen het gazon en de bomen die gelijnd staan

Aan de rand van de hoge klif en de uitdagend lege afgrond
De spanning klinkt knetterend tussen de hebbers en de niet hebbers
De trillende beelden die de realiteit vormen moeten deze laten los
En hen die verkopen de pijnlijk ervaren vete proosten
Op het medium die de bezitlozen niet beheersen zodat de chefs
Uitdagen hun macht over de werking van de tweede wet
Van thermodynamica die leidt tot gevechten tot gebarsten schedels
Omdat ze zo gewelddadig onderstrepen hun ijdelheid
Met ultieme ontwerpen van welbekende wapens die
Maken dat er flink wordt betaald voor beelden van onrust

De corrupte senator druppelt zijn centen op de marktplaats en
Laat de armen achter om te strijden voor niets want
Hun nederlaag is niet zijn verdomde zaak en hij blijft
Maar lachen lachen hahaha en is gelukkig dankbaar
Voor alle schapelingen want deze doen niets dan stemmen
Voor de politiek van machtige onzekerheden en ze vallen
Beslist voor de haastig gesloten inrichting zodat allen
Falen hun echte identiteit van vreedzaam medebestaan
Zo is de vijand van de elite die aandringt dat de gebakjes
Van duisternis de vrije geest berooft van zijn verlichte ziel

DE OPPERVLAKTE VAN HET VACUÛM

Het rollende oersalvo onderzoekt vrijblijvend het gemak
Waarmee de inherente waarnemer oprijst uit het meer
Zie daar vaart de boot van manieren en innerlijke ethiek

Hij paradeert trots de sterke steven betrouwbaar
Door de vallei stroomt de rivier een gulzige ketting
Van oorzakelijkheden die volgt de thermische band

In de wijngaard is het prettig vertoeven in blijheid
De tank van de onstabiele militair smelt hij om
Zijn stuitende salvo's zullen toebehoren tot de laatste last

Die midden in het ontwerpproces uit de ondraaglijke lijst verdwijnt
Het vreedzame document lispelt zacht het maakt bezwaar
Tegen de tragische lezing die beziet het gewelddadige verleden

Van die lei[ij]ders die jammerlijk en ongenoegzaam treuren
Bij de stille muur van de klagende gedachten van de
Stormachtig verdrevenen en de herfstwinden
Van onze last vol jammerlijke mislukkingen laten

De secondes lachen
De krachten krommen
De leugens vrezen

De kansen vormen
De tenen krullen
Het vacuüm betwist

De dageraad van de misdadiger die de opportune koper verarmt
Met vooronderstelde onvermijdelijkheden in schalen vol
Van crisissen die verwerken de geheime prijzen van gangsters

Die de wereld ontieren en steun verwerven voor hun kluizen
En van republieken en die koninkrijken en die onnozele volkeren
Die geloven in tarieven die aan de oppervlakte onbezwaarlijk

Worden bevonden en die hen - de banken dat is -
Uiteindelijk fortuinlijk zullen voeden met grafieken
De worden voorgesteld gespiegeld in meervoudige
Bepalingen en zo duiden dat wij allen zijn gebonden

Aan de drug die aan de kook brengt onze behoefte aan
Meer meer meer een onuitputtelijke bron van niets van
Verdraaide cijfers die digitaal duiden het periodieke systeem
Van [hoge]-[lage] rente die voedt onbegrijpelijke formules

En zo volledig benadrukken de leegte van de onderwereld die
Heerst over het gecomputeriseerde wezen en geheel virtueel
De naar vrijheid verlangende mens berooft van zijn rechten
Zoals deze worden opgelegd door gehoorzame politici

En ervoor in de plaats legt
De aard van
Het verlangen naar

Het onbegrensde zijn
De [on]zin van twijfel
De ontvallen gedachte

De eis van al
Het zwarte goud
Die verdraaide machten

EEN TENTOONSTELLING VOL WO[O]RDEN EN BEELDEN

De brenger van het godsdienstige geweld rolt af de spoel
Een zware treurige film om mijn zere hals beschuldigt
Allen tegen wanneer en waar als het zo uitkomt

Dag zonnestraal je maakt dat ik in jouw naam marcheer
Jouw stuwende kracht dwingt mij door het zware geweder
Eeuwen en eeuwenlang tegen mijn vreedzame zin

Duivelse verschrikkingen waren mijn hellewegen
De geur der knekelvelden drong zich op aan mij
Ik huilde pijnlijk kromgebogen over de klaprozen

De schizofrene dictator installeert zijn gedachten
De magnetische beïnvloeding van het plasmascherm
Speelt een tentoonstelling vol wo[o]rden en beelden

De tegenstander wordt beschimpt de eindredacteur van het
Netwerk dat valt op het troebele oogvlies van de
Waardige heer van de rechtvaardige waarneming is harteloos

Zijn visie brengt bloederige stromen over akkers en wild geraas
Stromingen vol angst over hoofden van de machtelozen
Gruwelikheden uitgestrooid door blinde elektronen ogen

Zover is het met ons gekomen
Echter vanachter de hoogste berg
Rijst de schoonste zonsopgang ik zwijg zit stil

De kern van onmetelijke liefde
Die stroomt in en uit eenieders poriën
Zal gaat overwinnen

HET HELEN VAN DE VERWOND[ER]INGEN

Verregaande omstandigheden neigen tot het aangaan
Van verbindingen tussen gecorrigeerde lichamen die
Door de grote onbekende tot spreken zijn gebracht
Het lot van de onbeperkte slaap infiltreert in ons
Zoals het de frequent wederkerige regeling beamen
Zal die triomfantelijk de schitterende koning onthaalt
Te spelen met de gedachte om het paleis te heropenen
Voor die ingezetenen die onderscheiden kunnen het geluk
Van het evolutionair gewervelde dier en het duizelingwekkende
Schrift en die feiten die duiden dat het veronderstelde
Grondgebied herschepen wordt van stof tot glinsterend licht
Die dankzij kwantificeerbare winden van de gelukkige zonnestraal
Tewegg worden gebracht in de ultramarijne schaduw
Van de grote meester die oordeelt op die ene dag terwijl
De duistere winter vlucht voor de zonnige zomer

Hoor! Het deksel schuift weg het openen van de doos van
Verbondenheid vindt plaats zodat dag- en nachtvilders
Dansen boven veelkleurige oceanen van rijzend licht en
Onze trillende ochtendster daagt zijn gevolg uit om te spelen
De onbetwistbare slag tussen de technologische horror die de
Zonen van chaos hebben voorbereid en die vredige ingezetenen
Die met elkaar delen echte humanistische ervaringen en hoopvolle
Woordenschaten van gegarandeerde metamorfoses hun curieus
Verlichte kubussen zijn afgietsels van triomf die heersen over het
Volledig atmosferische apparaat en de tragische lasten die ooit
Zuchtten onder de [zo-even losgelaten] zwaartekracht verdwijnen
In weerbarstige graven zeeën van kruisen als stenen hoog
Opgestapeld eeuw na eeuw werden wij bedot door onwaarheden
Zagen wij niet in dat wij het licht [stip golf] zelf zijn de vuurwapens
In dienst van de meesters van bedrog sterven als dinosauriërs uit

De verwond[er]ingen helen

DE RECHTER VAN MORAAL

De melodie van deze perfecte dag wordt grimmig
Beantwoord door het papieren tribunaal het beschrijft
De innerlijke hoorzitting door de rechter van moraal
Die in zijn fluwelen koperkleurige broek stipsgewijs tekens
Toont en afdruckt op persen die verantwoordelijk zijn voor het
Behoud van de ijdele waardentabel hij verklaart tegen de
Eerste leraar de zakenman het gebraden pinguïn orkest
Hoe laat het is allen zijn goed gekleed en zitten recht in
Hun mooie stijf gestreken jasjes onder de hete zon die klok

Zij [de allereerst veroordeelde milieuactivist] kijkt
Als een ijsberg die drijft van Antarctica naar Belize
Waar het lichte water geheel bewust triomfeert over
De andere materie en deze smelt in de schoot van de
Aardse komedie die zich gedraagt als een lachebekje
Die anderen bevrijdt van opvattingen over het oordeel
Van kostbare tijd die danst in cirkels en mompelt
In hoorbaar sonore klanken magnetisch verwarmde stralen
Komen neer op het witte boord en de magistraat speelt zijn rol

Methodisch als een volledig geschifte geest die bevoordeelt
Het meest onnatuurlijke in ons zijn fantastische hand haalt de
Trekker van de elektrische stoel over deze vibreert zodat binnen
Een seconde of geen haar gruwelijk verschrompelde gezicht
Zich overgeeft aan het doodsvonnis en zij eindelijk erkent de
Wetenschap die lijdt aan het waanbeeld van de onderscheiding
Tussen de verrijzenis van de ziel het verdampen van de geest
En het periodiek vervallende lichaam zij duikt in diep en licht licht
Terwijl haar exploderende hersenschors haar val versnelt en

Zij hemelhoog dezer dagen niemand geeft een zier om alles de
Hopen van leugens de kommervolle verhalen die niet worden
Verteld over de gevaren van smeltende kernen en weet u al dat
Onze dagelijkse voedingsbehoefte komt uit kolkende zeeën waar
Vissen in muteren alsof zij zijn geurige vissticks die gratis vliegen
Op uw gouden bord en wij springen vertwijfeld in het verdrinkende
Koelbad wij wuiven vaarwel naar het linnen met de rode zon

Bij het ecologische graf van de milieuactiviste is het
Een komen en gaan van mensen betrokken bij haar
Opgeofferde leven zien ze in dat wij slechts voort kunnen
Een toekomst creëren voor onze kinderen indien wij zorgzaam
Leven voor de goede aarde haar laatste wil wordt geëerd
Men laat de wil de wil de barre grond haar bleke lijkwade
Geaard als een cocon haar zwijgend hart vol zaad uit de
Donkere grond ontspruit haar wezenlijke wilsbesef
Het [ver]r[ei][ij]ken het verlangen naar een bloeiende tuin

HET ANDERE ELEMENT IN DE KETEN VAN OORZAKELIJKE ELEMENTEN

De een of andere mens l[ij][ei]dt meer dan d'een of d'andere mens
Het l[ij][ei]den zelf l[ij][ei]dt waarschijnlijk zwaarder
Dan het een of het andere l[ij][ei]den het l[ij][ei]den wordt gel[ij][ei]d
Door de heer des huizes en de zoon die zijn gehuld achter
Waterdamp die de wissel van de mistige vooruit veegt
Met een zwiep vol opluchting begint in de lente het nieuwe
Seizoen want de winter die wij allen achterlieten was dieper dan
Onmetelijke gletsjers ons toevertrouwen in hun glijvlucht
Naar beneden allerlei atomaire ontwerpen verdwijnen na meerdere
Ongevallen door ontwerpfouten op transparant papier en ik typ hen
Dat is de woorden die zijn [het woord dat is] de l[ij][ei]denden die
Eisen dat alle geboden geheel l[ij][ei]dend worden ontboden

De eerste vlucht [zijn toespraak] wordt stiekem verricht door het
Praktiserende voertuig dat al wervelend overtrekt gezeten luxueus
In zijn anti-humane machine spoedt hij de voor[ui]tgang in duivelse
Vaart over betonnen rivieren gecontroleerd door buitenaardse
Draken van metaal de bron die ontsproot uit massa's woestijnen
Was dezelfde waar weduwen zich in baadden en deze spuwt
Nu zand tegen zwart gesteente in het midden rijk u begint te
Schreeuwen uit geveinsd protest maar door rivieren in het verre
Oosten stroomt gesmolten staal zo spraken de foto's die tot hem
Kwamen om te produceren wapens die opzetten d'een tegen
D'andere mens omdat wij zijn niet de broederlijken die gezamenlijk
Koesteren elkaars aangezicht terwijl vier windrichtingen ons lieflijk
Aanhalen registreren waterstofatomen gedwongen de verraste
Lezers een voor een achter een sluier van onwaarschijnlijkheden

Een nieuw element in de keten van oorzakelijke elementen
Gaat bepalen dat het periodiek lichamelijke systeem vervalt

Wat behoort allebei tot het ene geweten?
Waarom moet de taak van toespraak fluisteren?
Was de periode [het register] dit [mijn/het] lichaam?
Waarom zijn wij in paniek uitgebarsten?
Oh oog breng water!

Het wezen van er zijn is gegoten in vormen van muzikale
Ontwerpen tussen werkelijke emoties die spectrale tonen
En geluidsgolven stipsgewijs opwerpen generaties vol
Onbenullen zijn verdwaald in Minotaurus labyrint zonder
Ariadnes draad terwijl hij die [Hen] l[ei][ij]dt hen kan arresteren
Hebben de l[ei][ij]ders een twijfelachtige opvatting opgeworpen
Gedurende de vluchtroute en zo geblokkeerd de stappen
Der evenwichtigheid maar om voor te blijven zal het schip
Van oorsprong de z[ie][ei]len wit doen opbollen kaarsen die het
Licht glorieus verhelderen worden door zijden vleugels gedragen

Hij die weet dat het antwoord besloten li[ch][g]t in stromen
Van polariteiten kijkt naar het gemiddelde landschap alsof
Het is een bol die rolt in het zelf van de cirkelwerking
Het zicht van de inheemse inwoners zal bepalen wie
Uiteindelijk binnen of buiten het bereik valt van de band
Die bindt in alle nederigheid de voorhoede van de grens
En het ontwerp dat behandelt deze vragen

Waarom verdwijnt u?
Bent u [is het] wezenlijk bewust?
Is er sprake van genade?
Komt er een nieuwe dag?
Doet tijd er niet toe?

Het onderscheid
Tussen hen en ons
Tussen
Mij en jou
Is verdwenen

De metselaar van nieuwe werelden
Blaast de formule van ad[a][e]m in
Is
De eerste architect
Van de omkering
Van alle machten

DE DIAMETER EN HET DRAAIPUNT

De meer dan beroemde tekening van de verzamelaar
Waarin het landschap staart vanonder eiken uit over
De duinen aan de rand van de vergulde lijst staat
De eerste man die de raad der wijzen beschuldigt

De leider is doordrongen van de weifeling
Die de patiënt uit over de wijze waarop
De traktatie heerst over de mythe van de
Duistere kluis waar vitaliteit in verborgen ligt

Het land neemt af in haar kwaliteit zelfs
De acupuncturist zendt een vertwijfelde
Berichtgeving mee met de bode die gehaast
Terugkeert met misselijk onderbuikgevoel

Net een speldenkussen zoals de aarde is
Doorboort en ontdaan van haar weelderige
Sappen opdat de munten rollen in de zakken
Van grijnzende hebzuchtigen die gebieden

Ons de heilige grond te verlaten in allerijl
Het ongeloof valt slecht op onze magen
De tenten zijn gevuld met oliedomme
Soldaten die marcheren voor de club

Der bezitters die gezeten in kostbare
Tempels foaien strooien voor het gepeupel
Die zich willoos laat slachtofferen
De man met de harmonica speelt

Een lied over leven en dood voor de open deur
De diameter die de lege huls van het draaipunt
Bepaalt die wij allen alleen dienen te dragen
Trekt ons naar de een of de andere zijde waar

Het lied van de vuurvogel en van het lam
Beiden in verwante tonen variaties aanbieden
Wij dienen te keren in volumes terug tot de eerste
Essentie in een hernieuwde bewuste vitaliteit

De dienstbaren die in naam van het volk heersen
Over de unie [de rijen van eeuwenoude eiken] sluiten
Zich aan bij hem [de wijze dat is] en onder de appelbloesem in
De tuin van waarheid ontluiken zingen astronauten

Die te zwaar bevonden zijn voor de eerste ruimtereis
Die hier op aarde de boel op orde brengen
Het wiel het gouden rad [s]tuurt over
De verlaten duinenrij de golven breken

AL

I

Al omdraaiend voel ik je kus op mijn wang
Je golvende oceaan die k(n)abbelt aan het strand
En wij staan daar hier kijken omhoog naar de zon
Lachen elkaar toe in de verte dichtbij omarmen elkaar
Samen staan wij op samen slaan onze harten
Zijn wij één in de kosmos
Zijn wij één op de blauwe aarde

II

Het geheel is één
Tijd[loos] ruimte[loos] ware essentie
Leegheid is puur perfectie
Het wemelt van potentie
In diversiteit en veelheid
Want in het [niet]-[geen] object/subject is het geheel
Daarin ligt alles dat het universum heeft te bieden
Dat wat is was en zal zijn in tijd
Voor altijd en eeuwig
Hier en daar
En overal in ruimte

III

Het is het zijn
Het is volledig en compleet
Puur bewustzijn
Het zelve zelf
En wij zijn in dit zijn

IV

Ik verblijf in jou
Jij verblijft in mij

CASIMIRS EXPERIMENT

Het effect uit
Casimirs experiment
Lijkt verwant aan onze goede manieren

De atmosferische druk
Is gecomprimeerd
In de afzuigmotor [het hart]

In deze verzegelde container
Wordt de expansieve kracht
Geconcentreerd op de metalen buitenkant

Parallele platen
Dwingen hen samen
Andere golflengtes worden uitgesloten

Als gevolg van
De kleine opening
De echt expansieve kracht die resoneert

Op deze kleine schaal
Meten wij het vacuüm
Het brengt enorme gevolgen teweeg

Indien toegepast aan de
Een[1]voudige grote leegte
In interstellaire en -galactische ruimte

Causaal bekeken
Zijn wij onzekerheden niet-constanten
Relatief lokaal en non-lokaal

Een [1]
Ver-schijning
Ver-dwenen

TABULA RASA

Het geheugen van de aangeboren stijl
Reikt uit naar het verlangen naar de oorsprong
Geluidsgolven draaien gewillig om hun as
Trekken de gehoorgang in terwijl de draailier en
Het lied van de verlichte vogel hemelhoog
Ronddraaien achter de horizon opwaarts

De buis van Eustachius toont de waarheid zelve
Het labyrint behoort in de buurt te liggen
Van een vlees geworden gulden vlies en ketting
Van oorzakelijkheden gelegen komt de dood
Mits door eigen schuld de ijdele klanken
Van de tabula rasa en de snaren van de sitar

De barensweeën van de oceaan trillen in het
Trage slakkenhuis en door lineaire kanalen die
Regressief snelstromen in het aquaduct van reden
Gevende getijden van metten tot complete eindzang
Naar verborgen plaatsen van eeuwige vergetelheid
De naamloze regio waar slechts enkelen of allen in opgaan

Wij allen dragen de ware aard diep in ons gestel
Diegenen die weten en herinneren de
Reflecterende wezensvorm die stil en statig
Zonder er met een zucht om te vragen
Het wint van die getuigenissen die bevestigen
Het bestaan van het lege schrift en dovemansoren

Het antwoord klinkt als volgt:

0 1

0

1

011001 01101111 01110101 00100000 01100111 01110101
01111001

01110011 00100000 01100001 01110010 01100101
00100000

01101110 01100101 01110010 01100100

01110011 00101110

00001101 000010100000110010101011110111101010

01100001011100100110111

1011101

010110111001100100001000000111

010001101000011001010010000001

110111011011110111001001101100

01100100010010010010000001110000011100

100110010101100110011001010111

001000100000010100000110111101

100011011010110110010101110100

001000000100001101100001011011 00011000

1100100000011011110111 0010001000000

10000110110111101 101101011100000

111010101110100 011001010111001000100000010011

0001

10111101110110011001010000

101001010111011010000110000101

110100001001110111001100100000

011000110110111101101111011011

000010000001100001011000100110

1111011101010

111

0

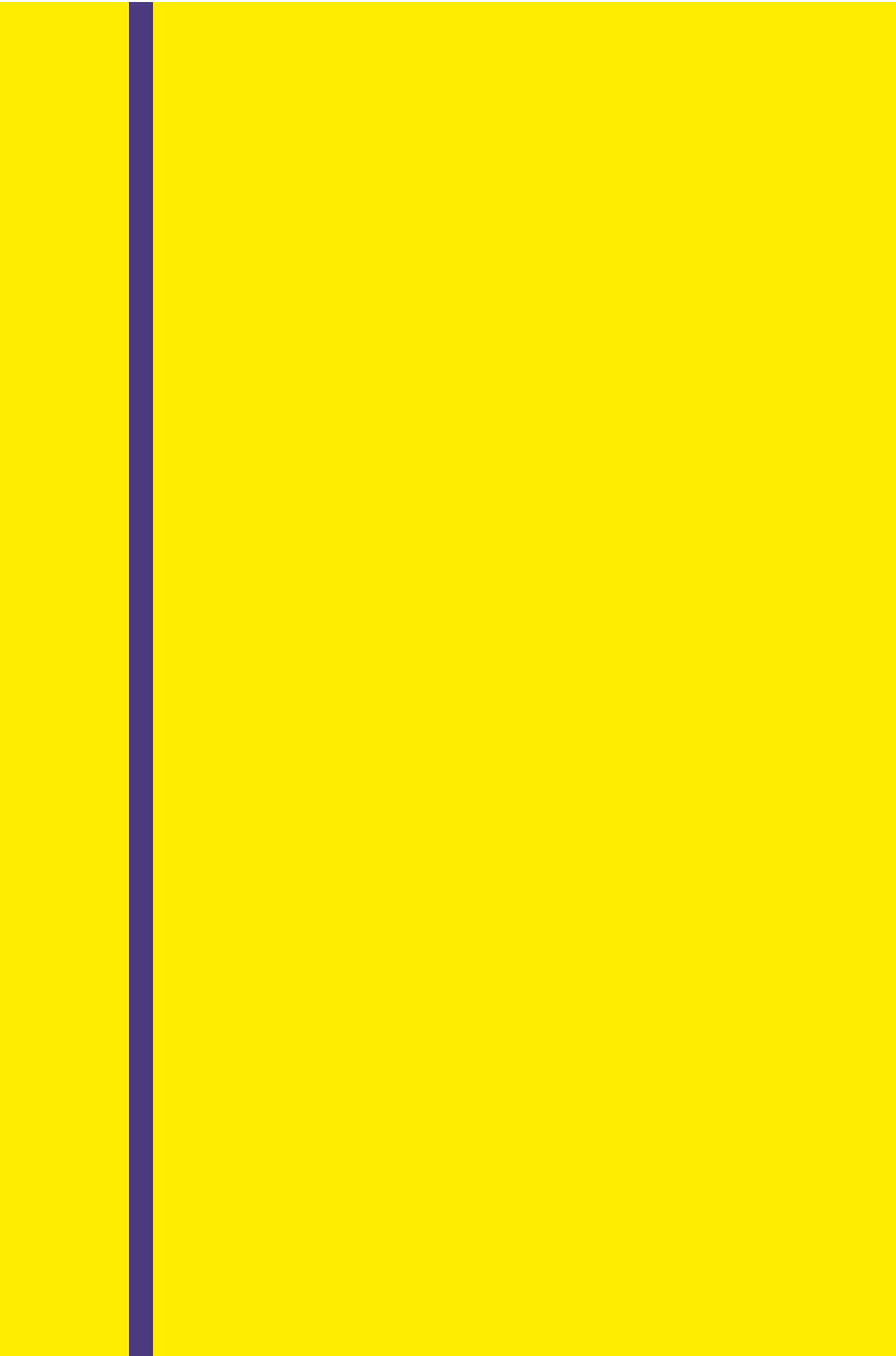
100001

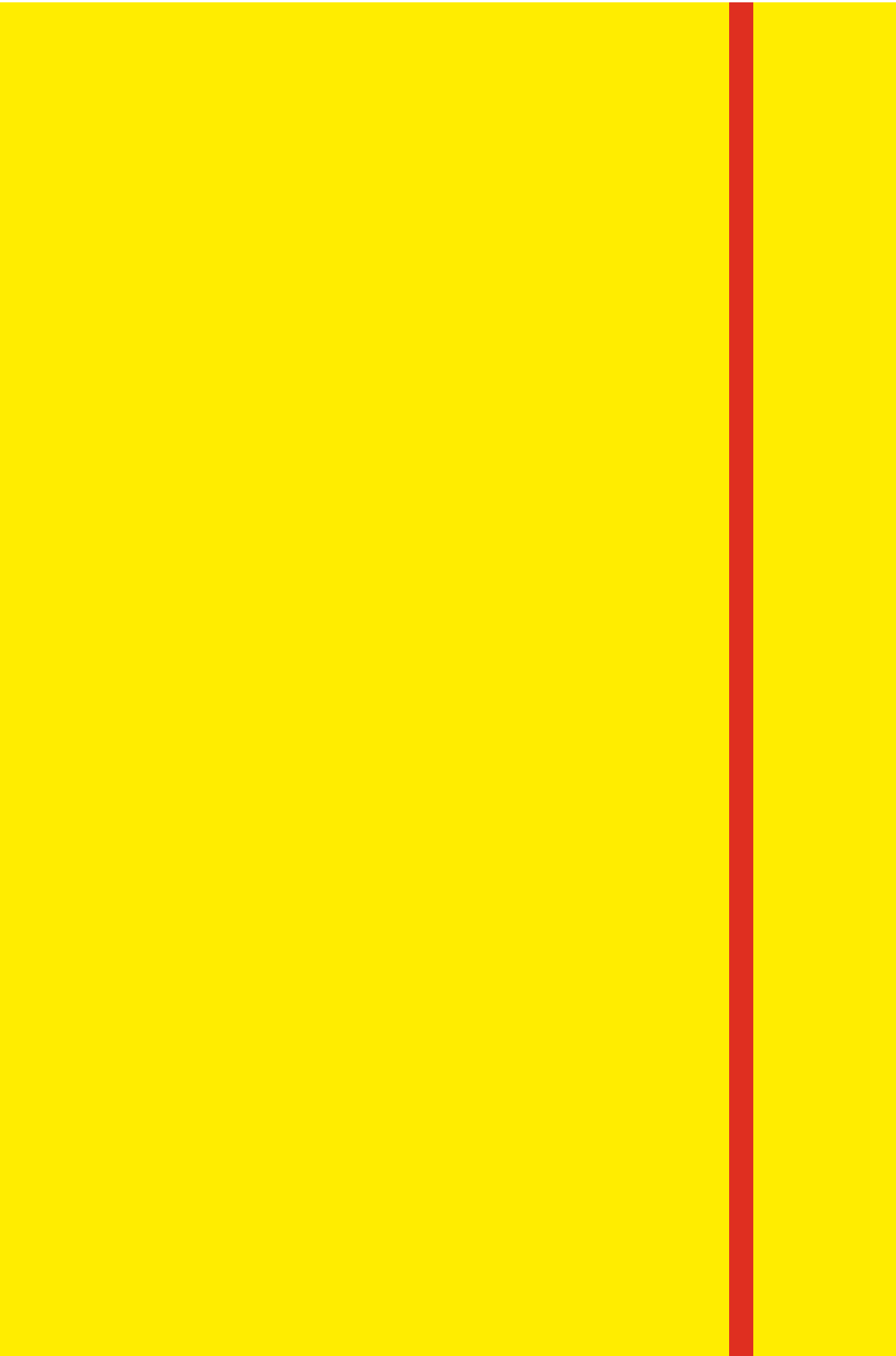
000000001
10001001101001011011100011111

01011001 01101111 01110101 00100000 01101011 01101110
01101111 01110111 00100000 01110100 01101000
01100001 01110100 00100000 01100100 01101111
01100101 01110011 01101110
00100111 01110100 00100000 01101101 01100101
01100001 01101110 00100000
011000010110111011110010111010001101000
0110100101

101
110
011
000
111

00101110

hendrik hol
tijdschrijver mxxiv [2024]
isbn 978-90-831872-1-1